

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES, UN APGĀDA "VIEDA" INFORMATĪVAIS BILETENS

www.latvians.lv/nmln

Latvieti, lasi pats un dod lasīt arī citiem!

Latvijas Nacionālā fronte aicina visus latviešus katru dienu pulksten 12.00 raidīt stingru pavēli domās, bet bez naida jūtām sirdī:
"Latviešu tautas ienaidnieki! Brauciet mājās! Pašmāju glēvuli, vārguli un nodevēji, paejet malā!"

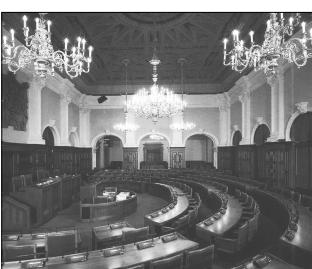
TAUTAS CĪNA UZ DZĪVĪBU UN NĀVI

Laikraksta iepriekšējā numurā aizsākām runāt par izvērtību, homoseksuālisma propagandas akceptēšanu kā latviešu tautai draudošās bojāejas iezīmi. Tiekai garīga un tikumiska tauta ir cienīga saglabāties nākotnē. Kam izdevīga ir latviešu tautas degenerēšana, tātad pazudināšana? Aivars Garda, vērodams un iepazīdams savu tautu, ir nostājies pret visām tām negācījām, kas latviešus nonāvē kā nāciju, kā kultūras tautu. Tieši viņa konsekventā attieksme un iešanās par patiesām vērtībām un īstas kultūras attīstību izsauc agresiju tajos, kas savas pašas vainas pēc ir lāvušies degenerēties. Turpināsim aizsāktu interviju ar Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāju. Novēlam lasītājiem saprast arvien jaunas domas, kuras stiprina gribu pretoties tautu apkāršanas un degenerēšanas plānam. Mēs pasargāsim sevi un atmodināsim savu tautu, tikai izglītojoties un iemācoties pareizi novērtet apkārt notiekošo.

INTERVIJA ► 2. lpp.

9. MAIJA SAEIMAS SARUNAS

Daudzi bērnībā ir spēļuvi tā saucamo "čuriku spēli". Tas ir tā - pārliecīgi rokas vidējo pirkstu pār rāditājpirkstu un turiet, kamēr melojat, mānāties vai atsakāties no kādas darbības veikšanas. Ja pirksti ir pareizi salikti "čurikos", neviens nedrikst pārmest jums melus un krāpšanu. Vai Saeimas deputāti arī ir iešanās šādi mānāties? Es domāju, ka tam vajadzīgo pieredzi viņi ir uzkrājuši lielu.

INTERVIJAS ► 5. lpp.

Vita ŅIKITINA

Laikraksta iepriekšējā numurā bija publicēta LNF atklātā vēstule "Okupantiem pensijas nepienākas!", adresēta prezidentei V. Viķei-Freibergai, Saeimas priekšsēdētājam J. Straumem, Ministru prezidentam A. Bērziņam, Labklājības ministram A. Požarnovam. Aicinām interesentus iepazīties ar šīs vēstules tekstu, kas precīzi atspoguļo situāciju, kādēļ latviešu pensionāriem trūkst naudas. Ja mēs paši nesapratisim sava trūkuma patiesos cēloņus un nevēlēsimies tos novērst, tad mums neviens palidzēt nespēs.

Dīvainu attieksmi parādīja Pensionāru federācijas priekšsēdētājs Jānis Poriets.

Šā gada maija sākumā telefoniski sazinājos ar J. Porietai, lai sarunātu viņam vēlamo laiku, kad varētu satikties un pārrunāt par mūsu organizāciju sadarbības iespējām. Viņš jautāja, kas tā Latvijas Nacionālā fronte tāda ir. Teicu, ka tieši tāpēc mums jāsatiekas, lai varētu iepazīties. Porieta kungs visādi centās atrunāties, lai izvairītos no šīs tikšanās. Es paskaidroju, ka LNF priekšsēdētājs ir Aivars Garda. Šo vārdu izdzirdējis, Poriets reāgēja tā, it kā būtu ieraudzījis spītīgo: "Ziniet, es no Gardas labāk turos lielgabala šāviena attālumā. Mūsu statūti aizliedz nodarboties ar politiku. Novēlēt Gardas kungam labu veselību, bet viņa darbību mēs labāk vērosim un tai sekosim no malas!" Ar to mūsu saruna beidzās. Diezgan atturīgi viņš izturējās pret manu aicinājumu iesaistīties laikraksta DDD izplatīšanā, lai pensionāriem būtu lielāka pīeja nesagrozītai informācijai par notiekošo sabiedrībā. "Nu nesiet, pāris numurus no pirkšķu, nav jau žēl!"

Izskatās, ka Jānis Poriets, tāpat kā liela daļa ierēdņu sliņo ar **mazo keizariņu slimību**, kuri domā, ka viņu personīgās kaprizes izlems tautas likteni un ka tiesiskums pastāv tikai tad, kad tas ir izdevīgs tikai viņam pašam. Tāds Porieta kungs tādējādi nogrieza ceļu svarīgai informācijai, kas norādītu, kur rast izēju sasāpējušajā pensiju jautājumā, atstājot tūkstošus informācijas vakuām, savu likumiņgo tiesību neapzināšanā. ♦

Zvanot pa tālruni
9006789,
jūs ziedosit vienu
latu Latvijas
Nacionālās frontes
laikrakstam DDD.
Laikrakstu visērtāk
var iegādāties
Rēriha grāmatnīcās
Čaka ielā 26 un
Čaka ielā 50,
laikraksta redakcijā
Šķūnu ielā 15, 3.st.,
kā arī no privātiem
izplatītājiem.

Ausma Valdrāja: "Esmu pensionāre. Kaut arī dzīvoju trūcīgi, tomēr uzskatu, ka vismaz vienu latu mēnesī šim laikrakstam varu ziedot.

To var atlauties ikviens, lai arī kādā nabādzībā viņš dzīvotu! Tikai ar kopīgiem pūliniem latviešu tauta kļū brīva!"

Laikraksta redakcija sirsnīgi pateicas Valdrājas kundzei par atsaucību!

IESNIEGUMS GENERĀLPROKURATŪRAI

Latvijas Republikas
generālprokuroram
Jānim Maizītim

Š.g. 9. maijā biju Saeimā kā Latvijas Nacionālās frontes avīzes "Deokupācija. Dekolonizācija. Debołševīzācija" viena no akreditētām žurnālistēm.

Tā kā ar likumu nav aizliegts iesniegt vēstuli Saeimā deputātam tieši rokās, pārvēru frakcijas "Latvijas celš" deputātu Kārli Leiškalnu Saeimas kafejnīcā, lai atdotu Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāju Aivara Gardas adresēto vēstuli deputātiem ar aicinājumu nebalsojot par šajā datumā paredzētajiem grozījumiem vēlēšanu likumā, kas noteica to, ka deputātam jāzina valsts valoda augstākajā līmenī. Pēc iepazīšanās ar minētās vēstules saturu bija iepļānots ar deputātu apspriesties, lai sagatavotu interviju laikrakstam.

Deputāts K. Leiškalns, ieraudzījis, ka pārstāvju Latvijas Nacionālo fronti un esmu aizsardzības formastērpā, kļuva loti nervozs, sarunājoties paaugstināja balss toni un klaigāja, "kāpēc viņu aicinot

uz to, ko viņš jau mājās esot apdomājis un izlēmis kā balso?", lika "neuzbāzties ar Gardas propagandu", "vākties prom" un "dalit to 50 metrus no Saeimas ēkas". Deputātu saniknoja arī manis uzdotais jautājums, vai viņš ir Nacionālās frontes ienaidnieks. Teicu, ka mans pienākums ir viņam šo vēstuli to-mēr nodot, un vai viņu neuztrauc mūsu tautas liktenis.

Viņš man pajautāja, "vai mani uztrauc Latvijas iestāšanās NATO". Sacīju, ka ne, vēlēdamās paskaidrot kāpēc, bet Leiškalna kungs nelāva iestarpināt pretargumentus. Aizsvilēs viņš sāka uzbrukt manis pārstāvētajām sabiedriskajām organizācijām (LNF un LAO) ar apvainojumiem, saistot tās ar boļševīkiem un "barošanos no viņu naudas", nesciņīgi izteicās par aizsaru-gu formastēru.

Par nepelnīti izteiktajām rupeklībām, aizstāvot minēto organizāciju cieņu un godu, atļāvos nosaukt deputātu Leiškalnu par nodevēju un piekodināju, ka viņam vēl nākšies par to atbildēt. To izdzirdējis viņš uzrausās kājas un atvēzējies man piedraudē-

ja ar vārdiem: "Es tev tūlīt pa purnu sadošu!" Novērtējot spēku samērus, nobažījos par savu drošību, tāpēc nekavējoties devos projām.

Kolēges Ilzes Liepas sagatavotajā intervijā audioierakstā, K. Leiškalns noliedz, ka būtu man solījis "sadot pa purnu", bet nenoliedz, ka esot piesolījis "sadot pa kaklu".

Nemot vērā to, ka minētais deputāts, pirmkārt, būdams virrietis, vēl joprojām nav radis iespēju un veidu kā man, sievieti, atvainoties, ir pamats domāt, ka mana drošība vēl ir reāli apdraudēta. Tieši tāpēc griežos pie Jums ar aicinājumu noteikt, vai minētie draudi no deputāta K. Leiškalna pušas var tilt kvalificēti pēc Kriminālkkuma 132. panta.

Pielikumā: audioieraksts ar deputāta K. Leiškalna sniegto interviju avīzes "DDD" žurnālistei I. Liepai.

Vita ŅIKITINA

LNF PILNVARO LATVIJAS VĒSTNIEKU EIROPAS PADOMĒ

Latvijas Republikas
vēstniekam
Europas Padomē
Georgam Andrejevam

Godātās
G.Andrejeva kungs!

Atbildot uz 2002.gada 27.aprīla "Dienā" publicēto Jūsu rakstu "Okupācija starptautiski atzīta jau sen", izsakām pateicību par norādi uz politiku, publicistu un vēstnieku kļūdām, atsaucoties uz dažādiem starptautiskiem Latvijas okupāciju atzīstīšiem dokumentiem.

Tajā pašā laikā Latvijas Nacionālā fronte pilnīgi pievienojas tiem politiķiem, kuri apgalvo, ka valdība nedara neko, lai likvidētu Latvijas okupācijas sekas, proti, veiktu pilnīgu Latvijas deokupāciju, pieprasot, lai Krievija atdod Latvijai Abrenes aprīķi, un dekolonizāciju, pieprasot no 1940.gada 17.jūnija līdz 1991.gada 21.augustam iebrakušo PSRS nelegālo imigrantu jeb okupantu repatriāciju. Jau Kristus mūs mācīja, ka cilvēks jāvērtē pēc viņa darbiem, tas ir, to rezultāta. Ja arī valdība šajā jautājumā kaut ko dara, par ko mums gan ir pamats šaubīties, nekādu rezultātu nav. Ja Arlietu ministrija pieprasī Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju, tad, pirmkārt, kā-

pēc tauta par to neko nezina, otrkārt, kāpēc Latvijā politiski un krimināli tiek vajāti deokupācijas un dekolonizācijas ideju pauđēj?

Latvijas Nacionālā fronte un to pārstāvoša liela latviešu tautas daļa, kura atbalsta pilnīgu deokupāciju un dekolonizāciju, kura arī ir balsojusi par 7.Saeimas deputātiem, tātad piedalījusies arī valdības veidošanā, bet pilnīgi vilūs tajā, pilnvaro un uzliek par pienākumu Jums, godātās Andrejeva kungs, vest sarunas ar vi-

su valstu valdību vadītājiem, ārlietu ministriem un diplomātēm par Latvijas pilnīgas deokupācijas un dekolonizācijas nepieciešamību pirms Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā. Faktiski kolonizētas valsts, bet tāda ir Latvija, uzmēšana Eiropas Savienībā nav pieļaujama. Turklat vest sarunas par iestāšanos vienātā valstiskā veidojumā, par kādu ir kļuvusi Eiropas Savienība, ieviešot vienotu valūtu eiro, aizliedz Latvijas Kriminālkkuma 82.pants. Vai Saeima un valdība var būt legitīma, ja pati pārkāpj savu pieņemto Kriminālkkumu?

Pienāks laiks, kad daudzi Latvijas "šīs pasaules varenie" par šā kriminālnozieguma izdarīšanu sēdēs uz apsū-

dzēto sola. Pašlaik Generālprokuratūra, Satversmes aizsardzības birojs, Valsts drošības policija izliekas to neredzam, kā arī tīk briesmīgu noziegumu kā tautu vardarbīgu sajaukšanu, ko pie mums saudzētīgi neatbilstošā vārdā par integrāciju. Tas, ka tiesībsargājoties instances neliecas zinis par faktiski izdarītiem kriminālnoziegumiem, var liecināt par vienu – par tiesies varas bezspēcību pret politisko varu.

Formāli valsts vara Latvijā pašlaik pieder Saeimai un tās izveidotajai valdībai, taču vara beidz būt legitīma ar to brīdi, kad pārstāj kalpot Latvijas suverēnās varas nesējam – būtībā Latvijas valsts istenājai izveidotajai latviešu tautai, bet saskaņā ar Satversmi – Latvijas tautai, proti, visiem pavalstniekiem neatkarīgi no nacionālās piederības, kas tādi ir bijuši līdz okupācijas brīdim 1940.gada 17.jūnijam, un

7.Saeima un tās izveidotā valdība (kā arī iepriekšējās saeimas, augstākās padomes un valdības) nav legitīma, jo tās vēlēšanās bez likumīgajiem Latvijas pavalstniekiem un viņu pēcnācējiem ir piedalījusies par jaunpilsōniem pārtapušie okupanti, kuriem nelikumīti piešķirta pilsonība.

Visa pasaule ir lielu dabas, politisku, ekonomisku pārvērtību priekšā. Šis ir taisnīguma atjaunošanas laiks. Bez tā nebūs iespējama pasaules tautu un valstu mierīlīga līdzāpastāvēšana un attīstība, lai gan evolūcijas pretinieki apgalvo pretejo, proti, ka tieši taisnīguma atjaunošana varot radīt jaunu netaisnību. Šo absurdu nav vērts pat komentēt.

Novēlu Jums kalpot vienīgi latviešu tautas un citu tautību pārstāvju – Latvijas likumīgo pavalstnieku un viņu pēcnācēju interesēs!

Faktiski kolonizētas valsts, bet tāda ir Latvija, uzmēšana Eiropas Savienībā nav pieļaujama.

viņu pēcnācējiem. Latvijas Nacionālā fronte pārstāv Latvijas suverēnās varas nesēju – likumīgo pavalstnieku un to pēcnācēju intereses, bet Latvijas Saeima, Valsts prezidente un valdība pārstāv viņiem vien zināmas, taču ne latviešu tautas intereses. Tātad

Latvijas Nacionālā frontes priekšsēdētājs

Aivars GARDA

2002.gada 9.maijā

2002. gada 23. maijā

LIEKULĪGAIS NACIONĀLISMS UN INTELIGENCE

Galvenā redaktore
Līga MUZIKANTE

Pagājušajā vasarā 3.Pasaules Latviešu biedrību konferences laikā tika pieņemta rezolūcija par Latvijas dekolonizācijas atbalstīšanu. Rudeni es kā galvenā šīs rezolūcijas ierosinātāja devos pie toreizējā Rīgas Latviešu biedrības vadītāja Streiča kunga, lai saņemtu atbildi par iespējamo sadarbību un piedāļanos kopējā darbā dekolonizācijas jautājuma risināšanā. Taču Jānis Streičs Latvijas dekolonizācijas ideju vienkārši noķengāja. Vēlāk Latvijas Nacionālā fronte Rigas Latviešu biedrībai oficiālā vēstulē norādīja uz pieņemtās rezolūcijas nepildīšanu. Jānis Streičs savā atbildē apvainoja Latvijas Nacionālo fronti, ka mēs it kā gribam kļūt par Rīgas Latviešu biedrības "jumtu".

Šajā sakarā Latvijas Nacionālā fronte 2002.gada februāri uzrakstīja vēstuli Rīgas Latviešu biedrības valdei, kurā bija teikts: "Jāņa Streiča izteikums, ka Latvijas Nacionālā fronte, aicinot aizstāvēt latviešu tautas intereses un tiesības savā Tēvzemē, gatavojas kļūt par Rīgas Latviešu biedrības "jumtu", ir augstakājā mērā neinteligents un tumsonīgs. Latvijas Nacionālā fronte par savu galveno uzdevumu šobrīd uzskata Latvijas deokupāciju (Abrenes atgūšana un 18. novembra Latvijas Republikas atjaunošana) un dekolonizāciju (PSRS okupācijas gados iebrakušo nelegālo imigrantu jeb okupantu repatriēšana uz etnisko dzimteni). Lai latviešu tauta to pānāktu un varētu justies droša, ir nepieciešams pamodināt tās nacionālo pašapziņu un lepnemu. Tālā vēsturē šo uzdevumu veica Latviešu biedrība. Šī organizācija nebaidījās iet avangardā un pretoties pretlatviskajai politikai. Šobrīd mēs redzam, ka Rīgas Latviešu biedrība ir nodevusi savus ideālus. Tieši tāpēc Latvijas Nacionālā fronte aicina Rīgas Latviešu biedrību sakopot savus atlikušos gara spēkus un pievienoties latviešu tautas Ceturtais Atmodas kustībai." Tomēr nekādu atbildi no šīs organizācijas nesaņēmām.

Nesen par Rīgas Latviešu biedrības vadītāju tika ievēlēts Rūmnieka kungs, Neticot, ka Rīgas Latviešu biedrība varētu izrādīties par latviešu tautas atbrīvošanās cīņai nespējigu organizāciju, laikraksts **DDD** aicināja Rūmnieka kungu uz interviju. Viņš no šīs intervijas atteicās, pamatojoties uz Latvijas Nacionālā frontes ideju noliegsanu.

Latviešu tautai ir jāzina savi nodevēji ne tikai varas struktūrās, bet arī it kā nacionālu organizāciju aprindās. Rūmnieks telefona sarunā pauža izteikti pretlatvisku domāšanas ievirzī, paziņojot, ka Latvijā dekolonizācijas jautājums esot jau iepriekš pamatīgi risināts, tādēļ viņš to neatbalsta. Viņš izrādīja arī vienādzību pret manis teikto, ka vēsturē vēl neviens tauta nav izdzīvojis pie nosacījuma, ka ir tikai puse no visiem savas zemes iedzīvotājiem. Jautāju, vai man ir pamats domāt, ka Latvijas dekolonizāciju nevēlas visa Rīgas Latviešu biedrība kopumā, tās vadītājs apgalvoja, ka jā. Tādā gadījumā tas ir lielākais apkaunojums Latviešu biedrības pastāvēšanas vēsturē! Tomēr, ja kāds no Rīgas Latviešu biedrības nepiekrit sava vadītāja uzskatiem, tad lai neklusē!

Protams, ikviens kārtīgs latvetis izjūt sašutumu un pauž nosodījumu pret tādiem savas tautas nodevejiem, kuri, aizslēpušies aiz nacionālās maskas, pieļauj genocīda īstenošanu pret latviešu tautu. Tik tiešām šobrīd, kad tautā aug drosme un briest taisnīguma aizstāvēšanas gars, ikviens, kurš sāks darboties, tiks augstu novērtēts, bet tas, kurš nodos savas tautas ideālus un "Kas lielīdamies pārdot

Ved uz tirgu pelavas,
Tas kā pelus, vējiem ārdot,
Zūd no laužu piemiņas."

Tauta nicina kangarus un glēvuļus. ♦

"Mēs – latvieši – pamazām atdodam savu pirmsdzīmību savā valstī citu rokās. Mēs dienu no dienas zaudējam pozīcijas, no kurām mēs gandrīz vairs nekad vai tikai ar lielām grūtībām varēsim izsist savu pretinieku, pareizāk – savus jaunradušos kakla kungus, kas par spīti mūsu uzvarām Latvijas brīvības cīņas pieveikuši mūs tieši miera laikā, neatlaidīgi un sīksti cīnīdamies par savu hegemoniju, par kuras eksistenci daudz vairāk nekā pietiekoši liecina fakti, liecina tik kaili un izaicinoši, ka neviens cilvēks, kas sevi uzlūko sevi par īstu latvieti, tos uzmanīgi aplūkojot, nevarēs apspiest īstu un dibinātu sašutumu."

Leonīds Breikss

Laikraksts **DDD**

Izdevējs **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**

Reg.Nr. 000702221

Norēķinu konts Hipotēku un zemes banka;

Konts: LVL – 1000-054029-001;

USD – 1000-054029-002

Galvenā redaktore **Līga Muzikante**

Redaktores vietniece **Liene Apine**

Redakcijas adrese: **Šķūņu iela 15, 3.st.**

9006789 (ziedojušiem);

tālr.: 7220674 (konsultants A.Caune)

Interneta adrese: **www.latvians.lv/nmln**

E-pasts: **lfn@e-apollo.lv**

Iespēsts SIA "Tipogrāfija Ogrē",

Ogrē, Brīvības ielā 31, LV 5001

TAUTAS CĪNA UZ DZĪVĪBU UN NĀVI

INTERVIJA AR LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES PRIEKŠSĒDĒTĀJU AIVARU GARDU

► 1. lpp.

Agnese ROZE

Daudzi domā, ka **degenerēšanās, valdības nodevība, apkārt notiekošais viņus neskar personīgi. Ir pat tādi, kuri iedomājas, ka cilvēks, atsakoties no savas piederības tautai un pat dzimumam, vienalga paliks augsti attīstīta būtne. Patiesība ir rūgta – šāds cilvēks neizbēgami klūst par degenerātu, kurš ignorējis Dieva ieiesta pamatlīkumibas. Gudrais Buda ir teicis: "Nedomā vieglprātīgi par ļaunu: "Tas neatnāks pie manis." Arī krūze tācu piepildās no pilieniem. Mulķis piepildās ar ļaunu, pat pamazām to uzkrājot.**

Gardas kungs, dažkārt cilvēki nesaprot un jautā, kā varēsim dzīvot bez mūsu okupantiem pēc Latvijas deokupācijas un dekolonizācijas veikšanas?

– Šāds jautājums, šāda nostāja rada patiesu izbrīnu. No 1920. – 1940. gadam latviešu tauta ļoti brīnišķīgi dzīvoja bez okupantiem. Tobrīd bija tikai kādi 25 procenti sveštautiešu, no kuriem lielākā daļa bija likumīgie parvalstnieki. Viņi nebija okupanti. Bet uzdot jautājumu, kā mēs dzīvotim bez okupantiem, kuri mums atņem darbavietas, pensijas, algas, stipendijas, var tikai tāds, kuram prātiņš ir pilnīgi degradēts. Protams, ka izdzīvotim lieliski, tai tādai dodas prom!

Vai okupantu repatriācija neizputinās Latvijas ekonomiku?

– Latvijas ekonomika līdz 1940.gadam taču brīnišķīgi iztika bez okupantiem. Latviešu tauta tad dzīvoja krietni pārticīgāk nekā tagad. Tā tas bija tieši tāpēc, ka nebija jābaro vesels miljons dzeguzēnu. Varbūt, vēl kaut kādā mērā viņu atrašanos šeit varēja saprast laikā, kad darbojās lielas rūpniecības. Ja tad dzeguzēni būtu uzzreiz aizbraukuši, rūpniecu darbs apstātos. Bet tagad taču Latvijā šādu rūpniecību nav. Līdz ar to viņi šeit nepavism nav vajadzīgi. Tāpēc mani izbrīna arī, ka daži ļoti pazīstami avižu, radio, TV žurnālisti un operatori, kurus ārkārtīgi bieži mūsu tauta var redzēt ziņu raidījumos, parāda pilnīgu stulblumu. Viņi paziņo, ka latviešu tauta pavism pazudīs, ja aizbrauks tās okupanti. Bet latvieši taču ir vergi savā zemē, kurus paverdzina, nospiež okupantu kārtībā. Būtībā tas ir tas pats, kas nesaprast, kā mēs izdzīvotim bez vergturiem. Atceroties, Margaretas Mičelas romānu "Vējiem lidzi", jāsaka, ka tad arī ļoti daudz nēgeru vaimanāja, ko darīt ar gaidāmo brīvību – pašiem sevi apgādāt. Tātad tiem, kas domā, ka Latvijas deokupācija varētu kaitēt Latvijai, ir vergu jeb kalpu dvēseles, kuras nav ga-

tavas saimnieka pienākumus pildīt savā zemē. Viņu sapnis ir būt par **vagaru**, tas ir, ka kājām būtu nācis uz Rīgu ar prasībām pret prezidenti, Saeimu un valdību. Protams, ja ir šāl 10 santīmu avizei, varbūt, ka tas arī ir skopums. Zemniekiem vispirms ir jādomā par mūsu kopīgām interesēm, kopīgiem ideāliem, tākai tad būs iespējams palīdzēt arī katram atsevišķi. Bet pašreiz zemnieki katrās atsevišķi risina savas problēmas, tāpēc arī nav panākumu. Zemnieki tiek pieradināti kļūt par lūdzējiem, pierast pie tā, ka viss tiek dāvināts. Reāli jau valsts neko viņiem neuzdāvina, bet sola. Valsts nesaka, lai zemnieki strādā un nopelnī, bet

matu. Šādos apstākļos es neklusētu, kā to dara zemnieki, jo tā ir galēja nabadzība. Es kājām būtu nācis uz Rīgu ar prasībām pret prezidenti, Saeimu un valdību. Protams, ja ir šāl 10 santīmu avizei, varbūt, ka tas arī ir skopums. Zemniekiem vispirms ir jādomā par mūsu kopīgām interesēm, kopīgiem ideāliem, tākai tad būs iespējams palīdzēt arī katram atsevišķi. Bet pašreiz zemnieki katrās atsevišķi risina savas problēmas, tāpēc arī nav panākumu. Zemnieki tiek pieradināti kļūt par lūdzējiem, pierast pie tā, ka viss tiek dāvināts. Reāli jau valsts neko viņiem neuzdāvina, bet sola. Valsts nesaka, lai zemnieki strādā un nopelnī, bet gan aicina pagaidīt līdz iestāsimies Eiropā, tad jau visu dabūsim. Šī ir ļoti amarāla valsts nostādne, kas degradē tautu, tās dzīvotspēju.

Daudzi ir nobažījušies, kā mēs spēsim izdzīvot bez Eiropas Savienības?

– Tieši tā, kā mēs dzīvōjam visus gadus, tas ir – labāk! Latvija ļoti labi izdzīvoja bez Padomju Savienības pirms kara. Neviens pat neiedomājis, ka mēs nevarējam bez tās iztikt. Lai tagad nestāsta, ka ir globalizācijas laiks, un Latvija nevar izolēties! Latvija no izolēšanās būs tikai vinnētāja, jo mēs norobežosimies no vēcājām, aizejošās pasaules samiņušajām anti-

vērtībām: transnacionālā kapitāla hegemonijas, neokolonialisma, neoimperiālisma, šovinisma, garīgā un morālā pagrīuma, apzinās degenērācijas, narkomānijas, noziežībās, homoseksuālisma, bezdarba un citām, kā arī no Latvijas neatkarības zaudēšanas. Norobežoties no jaunuīma ir svētīgi. Mums tiek piedāvāts zaudēt neatkarību, apvienoties ar izvirtušo, degradēto Eiropas Savienību un aiziet bojā morāli, tīkumiski, arī fiziski.

– 4.maijā eiropietis, Zviedrijas vēstnieks Latvijā izteicās, ka mūsdienu globalizācijas apstākļos valstiskā neatkarība ir tākai tāda fikcija.

– Mēs gribam, lai valstiskā neatkarība būtu iestenība. Es arī atzīstu, ka pašreiz gan Latvijas, gan pārējo valstu neatkarības ir fikcijas, jo visu vada starptautiskais kapitāls. Tieki ielikti savi prezidenti, izdota sava valūta jeb eiro, kuru grāmatas "Tautu tiesības" autors ir nosaucis par kazino fiškām". Eiro ir blēžu nauda. Notiek grandiozākā afēra, kāda vien ir pieredzēta visā vēsturē.

– Vai ir iespējama pilnīga nacionālā neatkarība?

– Ir iespējama, un tā ir obligāti nepieciešama! Nacionāla valstiskā neatkarība nenozīmē, ka būsim izolēti. Mēs paši individuāli taču arī esam

neatkarīgi, neesam viens otaram vergi, un tomēr savstarpejāi sadarbojamies. Šāda sadarbība ir iespējama tikai tad, kad ir neatkarība.

– Saka, ka, iestājoties Eiropas Savienībā, būsim vismaz paēduši, sliktāk, kā pašreiz, taču nebūšot?

– Būs sliktā! Būs vēl lielāka nabadzība. Tiklidz iestāsimies Eiropas Savienībā, nabadzība Latvijā uzsītis augstu vilni. Šeit ienāks pasaules kapitāls, kas mūs paverdzīnās pilnīgi un galīgi. Sekas būs līdzīgas krahām.

– Vai nabadzība skars vienus?

– Es domāju, ka aptuveni 5 procenti no Latvijas iedzīvotajiem jutīsies ļoti labi. Tie ir tie, kuriem jau tagad ir labi un kuri ir personīgi ieinteresēti realizēt šo tautas apkāpšanu. Šie 5 procenti ir pašreizējā *kangaru-pederastu* režīma barveži. Tikai viņiem ir izdevīgi iedzīvoties uz pārējās tautas reķīna. Viņi paši kalpo svešu spēku interesēm. Šīs bekaunība, ar kādu valdošais režīms apgalvo, ka Latvija dzīve iet uz augšu, un vācā un izpilda padomus no viādiem "ekspertiem", man atgādina situāciju, kad aitas iet prasīt pie ekspertiem-vilkiem vērtējumu, kā aitu ganāmpulks ir attīstījies. Vilks paskatās, nogaršo aitīnu un atzinīgi māj ar galvu: "Jā, ļoti garšīgi, ļoti laba attīstība..."! Režīma barveži tāpat iet pie tautas slepkavām prasīt pādomu, "ekspertu" vērtējumu.

– Bet kas ir nepieciešams, lai cilvēki to saprastu un sāktu aktīvi, ar entuziasmu cīnīties par savām tiesībām?

– Ir nepieciešama pašaizliežība. Jābeidz bēdāties un gausties, jāaizmirst egoisms, personīgais, ģimenes pašabums un jāpādomā par savas tautas interesēm. Jāsaprot, ka ne tikai pašam ir grūti, bet grūti ir visai latviešu tautas kopumā. Viegli jau ir tikai "izredzētajiem", zemniekiem, kurus barveži iebaro, lai tie dzīdātu skaistas dzīves par Eiropas Savienību. Tie visi ir tādi "galma" zemnieki, kurus nedrīkst klausīt. Viņiem pašiem ir labi uzvedīsies, tad Eiropas Savienība tos "atstās dzīvus", tas ir, atļaus nodarboties ar lauksmīniecību.

Bet, lai panāktu kādu konkrētu ideju realizēšanu, piemēram, vairāk naudas zemniekiem, iespēju vairāk ražot un pārdot, ir jāmaina visa šī politiski ekonomiskā sistēma. Zemniekiem nevar kļūt labāk no tā, ka viņš gādīs, ka šīs sistēmas valdība viņam palīdzēs. Tā nepalīdzēs! Kangaru-pederastu sistēma sargā okupantu varu. Katrā latviešu pienākums ir sagraut okupantu un kangaru varu. Pie varas ir jānāk godīgiem cilvēkiem. Tikai tad varēs palīdzēt arī katram zemniekiem individuāli. Ja tagad zemnieki tikai gaidīs dāvanas, atrisinājumu savām problēmām, piemēram, no iešķēj

justas ciešāk. Okupantu interesēs ir, lai zemnieki labāk dzīvotu nabazībā, jo viņu ražotā produkcija ir dārgāka, bet pārtiku var ievest no ārēmē neierobežotā daudzumā par lētākām cenām.

- Vairums uzskata, ka jācīnās ir tiem, kuriem vairāk laika. Kā zemnieks, kurš ieracies darbos, var atlauties vēl kaut ko labu darīt savai tautai?

– Bet, kuram tad ir laiks? Daudzi apgalvo, ka man ir laiks, arī Kultūras akadēmijas meitenēm ir laiks. Tieši ot-rādi meitenes ir loti aizņemtas un noslogotas. Katra no viņām pelna maizi, lai nodrošinātu sevi un gimeni, dažas arī studē, bet tomēr atrod laiku darbam vispārības un tautas labā. Viņas uzu-purējas. Tagad viņas ir Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāja vietnieces, kas prasa lielu energiju, bez materiāla atalgojuma. Tikai šādi aktīvi darbojoties nāk entuziasms un dievpaligs. Taisnīgu valsti izveidot varam tikai mēs pa-si. Mēs zemniekiem neko ne-solām, esam pret viņiem go-digi, sacīdamī: "Tikai pamostoties garā un visiem apvieno-joties kopīgai augstākai idejai, mēs atrisināsim arī katru at-sevišķa zemnieka individuālās materiālās problēmas."

Jāsaprogt, ka *kangaru-ped-rastu* izveidotā sistēma vispār grīb iznīcināt zemniecību, at-stājot tikai kādus 5 procentus veiksmīgāko. Un iznīcinās arī, jo viņi jau to paši nemaz ne-slej, ja vien mēs pasī ātrāk ne-nomainīsim šo sistēmu. Ko da-rīs pārēji? Vai nāks strādāt uz Rigu? Te darba nav, jo visur priekšā salidusi okupanti.

- Kā vērtējat Lē Pēna panākumus Francijā?

– Le Pēns Francijas prezidenta vēlēšanās ieguva 18

procentu balsu. Kaut gan daudzi neticēja, ka viņš uzvarēs, tomēr viņa panākumi liecina, ka pasaule ir iekustējusies.

"Tikai pamostoties garā un visiem apvieno-joties kopīgai augstākai idejai, mēs atrisināsim arī katru atsevišķa zemnieka individuālās materiālās problēmas."

Pasaules bagātāko cilvēku vie-dokļi arī nav vienādi. Viens zi-na vairāk par naudas un citu bagātību apgrozījumu, otrs – mazāk. Bet loti daudziem ir skaidrs, ka tā vairs tālak tur-pināt nevar. Daži jau sāk izzi-nāt un nojaust apslēptos liku-mus, kas saistīti ar naudu, un nonāk pie secinājuma, ka uz ekonomiku loti slīktu iespaidu atstāj tautu un katru atsevišķa cilvēka garīgā degradācija.

- Kādā veidā?

– Katrs cilvēks ar savu gu-drību palielina plānētas kvali-tāti, bet ar dumjību un dege-nerāciju to pazemina. Ja visi bagātie spētu padomāt planē-tas mērogā, varētu sakārtot katra cilvēka ekonomiku. Patiesībā tas ir vienīgais celš, ci-ta nav. Bet cik ir tādi, kuri ir uz to spējīgi?

- Ko plāno bagātie cilvē-ki?

– Bagātos cilvēkus varētu salīdzināt ar kāršu spēlmā-ņiem, kuri spēlē, apkārpdamī-citūs. Daži spēlmaņi sāk sa-prast, ka driz vairs nenāks la-bas kārtis, piedevām vēl – ap-krāptajiem nav vairs nau-disas. Daži bagātie bridina sa-vus biedrus uz kādu laiku pār-traukt šādu spēli. Bet tie ne-uzticas, jo pašlaik viņiem nāk labas kārtis. Loti daudzi jau saprot, ka Sorosa fondam līdz-īgu fondu darbība sāk nest tie-kai kaitīgus rezultātus. Var pa-redzēt, ka arī šo fondu ipašnie-kiem un vadītājiem var būt lie-las nepatīkšanas, viņus var iz-saukt tie paši bagātie uz "rū-gu kafiju". Jo katrs bagātais

cilvēks pasaule spēlē kaut kā-du lomu. Šie fondi ir domāti, lai ietekmētu valstu likteņus, tautu likteņus, ievirzot tos vi-niem izdevīgā gul-tnē. Tieši šie fondi rada visvisādas ne-valstiskas organizā-cijas, kuru mērķis ir mazināt konkrētas valsts institūciju va-

ru un ietekmi sabiedribā. Tieki iepotēts, ka valsts neko nevar, var tikai nevalstiskas organizācijas. Tā viņi pakāpe-niski pārņem varu pasaule. Taču viņu vara nav un nevar būt leģitīma. Leģitīma ir vie-nīgi tautu un to veidojošo val-stu varu. Tā ir lēmis Aug-stākais. Tauta ir dabisks jeb Dieva veidojums. Redzot, ka minēto fondu darbība galu ga-lā ir mulķīga, kas var nest vi-niem zaudējumus, var plāni klāties tiem, kuri fondus ir ra-dijsi. Protams, arī paši fondu ipašnieki dusmojas, ka sa-likuši nejēgas par darbinie-kiem, kas paraksta stulbas vēstules, piemēram, kāda ir pagājušajā gadā pazīstamā, ar Sorosa fondu saistītā Lat-vijas 30 "inteligēntu" vēstu-le ar nosaukumu "Garda pret Latviju". Vispār viņi izdara vienu stulbu gājienu pēc o-trā. Kāpēc viņi vēl nav atlais-ti? Ko šajā gadījumā apbrīnot: fondu ipašnieku pacietību vai stulbumu gadījumā, ja šie pa-sāmajū nejēgas darbojas pēc vi-ņu tiesījumiem norādījumiem?

- Vai homoseksuālisma atbalstīšana arī nesis ne-gatīvas sekas pašiem ba-gātajiem?

– Jā. Tā kā Sorosa fondi at-balsta dažādas pederastu un lezbiesu organizācijas, tad arī šeit tiem varētu būt nepatīkšanas. Bagātie cilvēki sāk sa-prast, ka pederasti ir visu pa-saules bagātību slīcinātāji, enerģijas dzēsēji. Pederastu aktivizēšanās var plāni beig-ties pašiem bagātajiem cilvē-kiem. Tāpēc gaidāms, ka va-

rētu tikt pieņemts loti stingrs lēmums pret pašu izaudzinā-tajiem pederastiem.

- Pret jums ir ierosināta kriminālieta. Ko nozīmē šāds skandalozs izlēciens?

– Ir tāda stulbeņu katego-rija, kuri, nemaz nenoskaidro-jot patiesos cēlonus, sāk ne-gativi iztūreties pret cilvēku, pret kuru ir ierosināta krimi-nālieta. Viņi domā: ai, ai, ai, ja jau kriminālieta, tad tur ir kaut kas slīkts. Es ar šādu kriminālietas ierosināšanu varu tikai lepoties, jo tā ir ie-rosināta par to, ka daru labu darbu, par taisnības un patie-sības paušanu, par to, ka mēs kopīgi ar pārējiem LNF bied-riem strādājam, lai latviešu tautu atbrīvotu no okupantu klātbūtnes un atveselotu no homoseksuālisma sērgas. Patiesībā arī ierosinātā krimi-nālieta mums palidz iestonēt Adversa taktiku. (Par Adversa taktiku lasiet iepriekšējos laikraksta numuros. – A.R.).

"Tātad tiem, kas domā, ka Latvijas deokupāci-ja varētu kaitēt Latvijai, ir vergu jeb kalpu dvē-seles, kuras nav gatavas saimnieka pienākumus pildīt savā zeme. Viņu sapnis ir būt par vagaru, tas ir, kalpot svesiem kungiem un apspiest savē-jos. Tieši tādi ir mūsu valsts vadītāji, deputāti."

Mēsu uzdevums ir atlasīt ve-selos graudus no puvušajiem. Ja tagad kāds pie stulbeņu kategorijas piederīgais sāk no-vērsties, tad viņš parāda, ka kā nav spējīgs būt godīgs un drosmīgs, tāds mums nav vajadzīgs. Atkritot nederīgajiem, savācās Latvijas, latviešu tau-tas izlase! Atkritējus var savākt mūsu ienaidnieki. Arī futbola komandai vajadzīgi tīkai tādi, kas var trāpīt pa bumbu. Mums nevajag kvan-titāti, bet kvalitāti. Desmit la-bi spēlētāji uzvarēs komandu ar trīsdesmit sliktiem, kuri ne-zina, ko uz laukuma darīt.

- Vai saistīt kriminālie-tas ierosināšanu ar ipašu

vēlēšanos pārtraukt jūsu aktivitāti?

– 4. maija režīms mēgina mani diskreditēt. Viņi domā, ka ierosinot kriminālietu pret mani, tas izdosies. Bet diskreditēt cilvēks var tikai pats sevi, ja viņš dara kaut ko sabiedrībai kaitīgu. Ja viņi mēgina diskreditēt mani par laba darīšanu, tad bumerangs nāk atpakaļ un viņi diskreditē paši sevi. Tauta jau smejas par viņiem, nevis mani. Es par šiem cilvēkiem rūpējoties sa-ku: "Nedariet tā, bumerangs skars jūs pašus! Veiciet paši de-oku-pāciju, dekolonizāciju, aiz-ließiet homoseksuālisma pro-gandu!" Bet viņi neklausa. Lai vairo paši sevi.

- 9.maijā LNF žurnā-listes, gērbušās aizsardžu formās, devās uz Saeimu, lai parādītu savu konsekvēnto attieksmi pret gro-zījumiem Saeimas vēlē-šanu likumā, kas paredz, ka deputātu kandidātiem

spēj. Lai spēlētu, ir jāmāk vismaz trāpīt pa bumbu. Deputāti spēlēt nemāk, jo viņi vēl nav sapratuši, ka kaitēt savai tautai viņiem pašiem ir loti neizdevīgi. Tas viņiem draud vismaz ar bez-darbu pēc nākamajām Saei-mas vēlēšanām.

- Jūs nereti pieminat psihi-kās energijas nozīmi cilvēka dzīvē. Kas ir psihi-kā energija, un kā tā izpau-zas cīnā par taisnību?

– Psihi-kā energija ir dievišķā energija jeb visuresošās energijas augstākā kvalitāte. Kangari un pederasti nekad nav psihi-kās energijas nesē-ji, bet gan tieši tās dzēsēji. Katrā tautas piederīgais ar sa-viem izstarojumiem – domām, jūtām – veido tautas ga-rīgo auru. Varoni paceļ tautas psihi-kās energijas kvalitāti, tautas auras vibrācijas augstākā līmenī, bet nodevēji, pe-derasti un viņu aizstāvji, rem-de-nie malā stāvētāji tautas garīgā limeņa pazeminātāji. Bet varoni, piemēram, Kultūras akadēmijas piecas meite-nes ir latviešu tautas bagātība. Svētajos Rakstos ir teikts, ka pat vesela pilsēta tikusi sa-glābāta viena svētā dēļ. Tas nozīmē, ja dabas kataklizmu laikā tājā atrodas svēts cil-vēks, tad šī pilsēta ar visiem iedzīvotājiem tiek saglabāta dzīva un vesela. Jo augstvērtīgā cilvēks ar savām gara vibrācijām spēj novirzīt kataklizmu. Varoni, psihi-kās energijas nesēji ir nacionālā bagātība. Tādēj tie no Drošības po-līcijas, kuri mēgīnāja arestēt varonīgo, pašaizlīdzīgo latviešu meiteni, deputāta Jāna Lejas palīdzi Lieni Apini 16. martā, vienkārši neapzinājās, ka viņi darīja. Viņi izdarīja ārkārtīgu pārkāpumu. Lai ne-viens neiedomājas aizskart šīs meiteņus! Viņas atrodas latviešu tautas Egregora jeb Dvēseles aizsardzībā.♦

CILVĒKTIESĪBU BIROJA ATBILDE

Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs ir saņēmis vēstuli no Valsts cilvēktiesību biroja vadītāja Olafa Brūvera, kura tikusi izsūtīta šā gada 8.maijā. Publicējam šīs vēstules tekstu.

Godātās Gardas kungs!

Valsts cilvēktiesību birojs ir iepazinies ar Jūsu iesniegu-mu, kurā lūdzat izvērtēt Dro-šības policijas darbību 16.martā, aizturēt vairākus Jūsu organizācijas dalībnie-ku.

Jāatzīmē, ka VCB ir saņēmis vairākus iesniegumus par līdzīgiem gadījumiem šajā dienā, kā arī vērsies ar mutis-ku paskaidrojumu pieprasīju-mu Drošības policijā. Kā noskaidrots, Drošības policijā par šiem gadījumiem ir veikta dienesta pārbaude, taču li-kumpārkāpumi netika konstatēti. Pārbaudē noskaidrots, ka neviena persona nav aizturēta, tikai daži cilvēki nogādāti policijas iecirknī pa-skaidrojuma sniegšanai.

Lai arī Birojam nav pieje-ja operatīvā informācija, to-mēr par Jūsu vēstulē minētām faktiem Birojs var izteikt sekojošu komentāru.

Ikviena cilvēka brīvība, tai skaitā pārvietošanās brīvība var tikt ierobežota, taču, lai ierobežojumi būtu attaisnoti, tiem jāatbilst šādiem priekš-noteikumiem:

1) tiem jābūt noteiktam ar likumi;

2) tiem jācenšas sasnieg-ti vienu no šiem mērķiem – valsts drošības, teritorialās

vienotības vai sabiedriskās drošības interešu nodrošinā-shana, nekārtību vai noziegu-mu nepielaušana, veselības, morāles, citu cilvēku tiesību un brīvību nodrošināšana;

3) tiem ir jābūt samērīgum un nepieciešamam demokrā-tiskā sabiedrībā.

Izvērtējot Jūsu aprakstīto situāciju, mērķis šiem brīvī-bas ierobežojumiem, acimre-dzot, ir sabiedrības drošība un kārtības nodrošināšana, taču tiešā cēlonšakarība šeit nav saskaņāma, jo Jūs un Jūsu organizācijas dalībnieki tīkāt aizturēti pie savas mājas, nevis piedaloties kādā pasā-kumā vai veicot aktivas dar-bības.

Proporcionalitātes principa ievērošana nozīmē iespējamā sabiedrības guvuma samērī-gumu ar indivīda iespējamo zaudējumu, kas var rasties personas tiesībām, brīvībām un interesēm. Ierobežojumam, kas atbilst proporcionalitātes principam, ir jāsa-niedz konkrēto mērķi, jābūt atbilstošam konkrētā mērķa sasniegšanai, kā arī samērīgam ar iespējamiem indivīda zaudējumiem.

Uzskatām, ka šajā situācijā piemērotie līdzekļi nebija samērīgi sasniegšamajam mērķim un nebija nepieciešamī demokrātiskā sabiedrībā.

Pateicamies par Jūsu vēstuli un noderīgo informāciju.

Ar cieņu,

Olafs BRŪVERIS

NEKAUNĪBAI NAV ROBEŽU

Liga KRIEVINA

Šā gada 9.aprīli Saeimas deputāti Jānis Leja un Rišards Labanovskis Iekšlietu ministrā Marekam Segliņam no-sūtīja vēstuli, kurā pieprasīja sniegt paskaidrojumu par 16.martā notikušajām pretli-kumīgām cilvēku aizturēšanām. Deputāti lūdza ministru atbildēt uz šādiem jautājumiem:

1) cik prelatviski noskaņo-to organizāciju pārstāvji tīkā aizturēti 16.martā;

2) uz kāda pamata Drošības polīcija 16.martā aizturēja cil-vēkus vai izteica viņiem brī-dinājumu neizriet uz ielas;

3) kādēl brīvdienā, bez ie-priekš izsūtītas pavēstes pie savas mājas tīkā aizturēts iz-devējs Aivars Garda? Vai vi-nu vadītājā apgādā "Vieda" iz-dotās grāmatas "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts" satūra izvērtēšana ir Drošības polīcijas kompetence un ir iemesls, lai legionāru at-teres dienā izdevēju aizturētu nopratināšanai? Kopš kura laika Drošības polīcija nodarbojas ar grāmatu cenzēšanu?

Tā kā paskaidrojumu par 16.martā notikušajām DP akti-vitātēm neviens no cītu-sājiem nesaņēma, tad Latvijas Nacionālās frontes (LNF) un Latvijas Aizsargu organizācijas(LAO) pārstāvji vērsās pie deputātiem, lai uzzinātu, kādu atbildei uz viņu rakstīto vēstuli sniedz Iekšlietu mi-nistrs. Un uzzināja veselu vir-kni divainu lietu.

M.Segliņš raksta, ka "sā ga-pētu tīk pieņemts loti stingrs lēmums pret pašu izaudzinā-tajiem pederastiem.

- Pret jums ir ierosināta kriminālieta. Ko nozīmē šāds skandalozs izlēciens?

– Ir tāda stulbeņu katego-rija, kuri, nemaz nenoskaidro-jot patiesos cēlonus, sāk ne-gativi iztūreties pret cilvēku, pret kuru ir ierosināta krimi-nālieta. Viņi domā: ai, ai, ai, ja jau kriminālieta, tad tur ir kaut kas slīkts. Es ar šādu kriminālietas ierosināšanu varu tikai lepoties, jo tā ir ie-rosināta par to, ka daru labu darbu, par taisnības un patie-sības paušanu, par to, ka mēs kopīgi ar pārējiem LNF bied-riem strādājam, lai latviešu tautu atbrīvotu no okupantu klātbū

ATCERIES!

Iepriekšējā laikraksta numurā publicējām to deputātu vārdus, kuri balsoja nepareizi un deva iespēju par Saeimas deputātiem, kuri nākotnē lems latviešu tautas likteni, pat nezinot tās valodu. Šoreiz publicējam to deputātu vārdus, kuri pieļāva klūdu ne mazāk svarīgā balsojumā. Atcerieties šo kungu un dāmu vārdus, viņi balsoja pret prasību zināt latviešu valodu Latvijas pašvaldību deputātiem.

LATVIEŠI, RUDENĀ PAR VIŅIEM NEBALSOSIM!

Apinis Pēteris LC	Lāzo Viola LSDSP
Ābiķis Dzintars TP	Leiškalns Kārlis LC
Barča Aija LSDSP	Libane Kristiāna LC
Bartaševičs Aleksandrs PCTVL	Maksimovs Pāvels PCTVL
Bekasovs Martijans PSTVL	Mitrofanovs Miroslavs PCTVL
Birkavs Valdis LC	Muciņš Linards LC
Birzniece Inese LC	Muižniece Vineta TP
Bojārs Leons LSDSP	Paegle Vaira TP
Bunkšs Jānis LC	Pauls Raimonds
Burvis Imants SDS	Piks Rihards TP
Cilevičs Boriss PCTVL	Pliners Jakovs PCTVL
Čevers Jānis LSDSP	Rastopirkins Boriss PCTVL
Čibulis Helmutas TP	Razminovičs Arnis TP
Dambergs Guntis LC	Ražuks Romualds LC
Demakova Helēna TP	Rudevičs Normunds LC
Denīsovs Olegs LSDSP	Rugāte Anta TP
Dreimane Silvija	Savčenko Nīna TP
Emsiņš Mārtiņš TP	Seiksts Antons LC
Esta Jānis TP	Sokolovskis Juris PCTVL
Freimanis Gunārs LSDSP	Solovjovs Igors PCTVL
Gaigals Jānis LC	Springdiķuks Māris TP
Godmanis Ivars LC	Sproģis Jēkabs TP
Golde Silvija TP	Spurdziņš Oskars TP
Golubovs Aleksandrs PCTVL	Stalidzāne Jevgenija
Gīlis Valdis TP	Stīrāns Imants LSDSP
Inkēns Edvīns LC	Šķapars Jānis TP
Kalniņš Arnis LSDSP	Šķēle Andris TP
Ketlers Tadeušs LC	Šlesers Ainārs
Kezika Vanda LC	Tiesnesis Aivars TP
Kiršteins Aleksandrs TP	Urbanovičs Jānis PCTVL
Klementjevs Andrejs PCTVL	Ūdre Ingrīda
Labanovskis Rišards SDS	Vasarauzde Žanete TP
Lagzdīns Jānis TP	Vītols Māris TP
Lauskis Valdis LSDSP	Zile Monika LC
Lāce Palmira	Zommere Ērika TP
Lāčplēsis Jānis LC	Zvejsalnieks Osvalds LSDSP

INTERVIJA

Elīna BANGA

— 16.maijā Sociāldemokrātu savienības frakcijas deputāti ierosināja izdarīt grozījumus Satversmē. Kādi bija šie grozījumi, kurus pārējo frakciju deputāti neatbalstīja?

— Labojumi, kurus mēs ie-sniedzām, paredzēja, ka pašvaldībās un pašvaldību institūcijās darba valodai jābūt latviešu valodai. Pašreiz ir tāda situācija, ka latviešu valoda, pie-mēram, Rīgas Domē un tai pakļautajās institūcijās, lēnām iz-zūd. Parādās tādi krievvalodīgie deputāti, kuri deklarē, ka latviešu valodā nerunās. Kur vēl tālāk?! Mēs gribējām, lai Satversmē tomēr tiktu nostiprināts latviešu valodas statuss pašvaldībās. Valdošās partijas tam nepiekrita.

— Kādēļ, Jūsuprāt, TB/LNNK frakcijas deputāti tik atturīgi izturējās pret šiem ierosinātājiem labojumiem? Vīpu azarts 9.maijā, aizstāvot savu nostāju pret grozījumiem Saeimas un Pašvaldību vēlēšanu likumā, bija nesalīdzināmi lielāks. Vai tur nav pretruna, jo jūsu priekšlikumi pēc būtības bija tādi paši?

— Domāju, ka nevar izšķirt, cik viņu nostāja ir pareiza vai nepareiza. Tā vienkārši ir tāda bērnišķīga politiskā greizsirdība — “mēs neatbalstām, jo to ierosinājāt jūs, bet to pašu mēs piedāvājam citur.” Lai izietu no situācijas un parādītu, ka nenostājas pret latviešu valodu pašvaldībās, valdošās partijas piedāvāja mainīt Pašvaldību likumu, kurā nostiprinātu normu par latviešu valodu kā pašvaldību darba valodu. Šāds priekšlikums tika argumentēts tā, ka Satversmes 4.pantu var mainīt tikai ar referendumu (Satversmē nav paredzēts, ka 4.pantu var mainīt tikai ar referendumu — E.B.). Es to mērā uzskatu, ka normu, kas paredz, ka pašvaldībās darba valoda ir latviešu valoda, jānostiprina Satversmē. Pašvaldību likums ir vienkāršaks. Nākošajā Saeimā nāks pie varas visādi aizdomīgi tipi, kam latviešu valoda nepatik un ar vienkāršu balsojumu šo likumu mainīt. Satversmi tik vienkārši nevar mainīt.

Nekāda cita dzīlāka zemteksta tam, ka valdošās partijas neatbalstīja mūsu priekšlikumus nemeklējiet — tā ir vienkārša bērnišķīga spītība. Balsojumos ir daudz pretrunu, jo ir deputāti, kuri tribīnē norunā vienu tekstu, kuru klausoties birst asaras, bet aiziet vietā un nospiež pogu pilnīgi pretejī.

NAV LIELAS VAI MAZAS NODEVĪBAS

Elīna BANGA

9.maijā Saeimā ar lielu balvu pārsvaru (deputātu vārdus, kuri balsoja nepareizi, lai iepriekšējā laikraksta numurā) tika veikti grozījumi, kas turpmāk Saeimas vēlēšanās lauj kandidātēm cilvēkiem, kuri neprot latviešu valodu dzirdēt reti vai pat nemaz. Tikai lielākajos murgos varām iztēloties, kādu pakalpojumu latviešu tautas paverdzinātājiem izdarījuši šāds it kā godrāko cilvēku balsojums. Vismaz pēc vienāršo cilvēku saprašanas deputātiem vajadzētu būt pietiekami gudriem un saprātīgiem, lai apzinātos savas rīcības sekas, bet realitāte liek sākt šaubīties par šī pieņēmuma pareizumu. Neko šie vīri un sievas nesapro, ja kaut kādu starptautisko, importēto un “pašmāju audzēto” šītu dēļ var bez sirdsapziņas pārmetumiem atdot vīlkam saplosīšanai pašu svētāko un dārgāko — savu tautu un viņas valodu.

Taču ne mazāk svarīgs, bet pilnīgi noklusēts bija vēl kāds 9.maija balsojums — otrajā lasījumā tika apstiprināti grozījumi “Pilsētas domes, novada domes un pagasta padomes vēlēšanu likumā”. 71 deputātam balsojot PAR, 13 — PRET un trijēm atturotis no pilsētas domes, novada domes un pagasta padomes vēlēšanu likuma tika svitrots pants, kas noteica, ka pašvaldību vēlēšanu deputātu kandidātiem latviešu valoda jāzina augstākājā prasmes pakāpē.

Sāds nodevīgs balsojums brūgē celu, izklāj sarkano pakļauj okupantiem uz pilnīgu uzvaru — noteikšanu pār latviešu tautas likteni un Latvijā notiekošajiem procesiem. Jau iepriekšējās pašvaldību vēlēšanās pierādīja, ka okupantu ietekme un vara pieaug pat bez šādiem grozījumiem likumā. Daudzi latvieši varē-

tu dalīties savā pieredzē par piedzīvoto pazemojumu sakarsmē ar krieviski runājošajiem pašvaldību darbiniekām, jo ir pietiekami daudz pašvaldību, kur latviešu valodu dzirdēt reti vai pat nemaz. Tikai lielākajos murgos varām iztēloties, kādu pakalpojumu latviešu tautas paverdzinātājiem izdarījuši šāds it kā godrāko cilvēku balsojums. Vismaz pēc vienāršo cilvēku saprašanas deputātiem vajadzētu būt pietiekami gudriem un saprātīgiem, lai apzinātos savas rīcības sekas, bet realitāte liek sākt šaubīties par šī pieņēmuma pareizumu. Neko šie vīri un sievas nesapro, ja kaut kādu starptautisko, importēto un “pašmāju audzēto” šītu dēļ var bez sirdsapziņas pārmetumiem atdot vīlkam saplosīšanai pašu svētāko un dārgāko — savu tautu un viņas valodu.

Taču šie balsojumi atklāja vēl kādu interesantu niansi likumdevēju darbībā un domāšanā. Tā ir nekonsekvences un liekuliba. Nekā savādāk nevar izskaidrot faktu, ka vieni un tie paši deputāti vēlāk balsojumā normas, kas aizstāv latviešu valodas statusu, atbalsta, bet citā ne. Pie mēram, R.Labanovskis, grozījumus Saeimas vēlēšanu likumā neatbalsta, bet pēc būtības tādus pašus labojumus Pašvaldību vēlēšanu likumā, kas nav mazāk svarīgi latviešu valodas stiprināšanai, atbalsta. Varbūt šādu pretrunīgumu

var izskaidrot ar cilvēkam piemītošo lielummāniju, svārīgumu? Un viņš tāds nav vienīgais! Grības atgādināt, ka cilvēka lielums atklājas tieši sīkās lietās, jo nav grūti būt pareizam īpašos gadījumos, bet tādam būt ikdienā ir ļoti grūti — to spēj tikai stipras un cienu pilnījušas personas.

Ari tēuzemēšu latviešu tautas aizstāvju statuss ir visai apšaubāms un lodzīgs. Ja 9.maijā viņi dedzīgi aizstāvēja savus priekšlikumus, ka gan Saeimas, gan Pašvaldību vēlēšanu likumā jānosaka deputātu kandidātu nepieciešamā valodas zināšanu pakāpe, tad jau pēc nedēļas — 16.maijā neatbalstīja citas frakcijas, t.i., Sociāldemokrātu savienības (SDS) frakcijas deputātu ierosinājumus stiprināt latviešu valodas pozīcijas arī pašvaldībās un izdarīt grozījumus Satversmes 4.pantā, izskaitot to sekjošā redakcijā: “Valsts valoda Latvijas Republikā ir latviešu valoda. Valsts un pašvaldību iestāžu darba valoda ir valsts valoda. Latvijas karogs ir sarkans ar baltu svītru”. Varbūt ir kāds gudrs cilvēks, kas varētu izskaidrot šo deputātu šaudīgo apziņu fenomenu. Cik tālu sniedzās mana saprāšana, tad ne kā savādāk, kā tikai ar pērkamību un marionešu spēlītēm, diplomātisko teātri un pašu licenčēto tautas krāpšanas politiku to izskaidrot nevar. Viss jau iepriekš šķiet izskaitlīots līdz sīkumam, jau ie-

priekš ir sadalītas lomas spēles laukumā, kurā visi noteikumi ir izveidotī tā, lai jebkurš no spēlētājiem, vienalga kurā laukuma pusē viņš spēle, ir savejais. Visi ir vienas komandas spēlētāji tikai dažādu krāsu kreklīnos, lai imitētā cīņa būtu atraktīvāka un novērstu uzmanību no tautas mērķtiecīgās iznīcinošas politikas. Ja kļūdos, tad miniet kaut vienu likumu, kas būtu pieņemts tādā redakcijā, ka garantētu latviešu tautas ne-apdraudētu pastāvēšanu. Likumi, kuriem jābūt nacionālās valsts pamatbalstiem, pie-mēram, valodas likumam, pilsonības likumam, Latvijā aizstāv nevis pamatnācijas — latviešu — tiesības, bet gan rada lieiskus apstāklus, lai okupanti justos šeit arī drošā un stabīlā. Par to, ka tiktu pieņemts likums par Latvijas dekolonizāciju, vispār nav ko runāt.

Tādēļ nevar būt vairāk vai mazāk draudīgu labojumu likumos, kas garantē latviešu tautas un tās valodas pastāvēšanu. Tādēļ neviens norma, kas mazina Latvijas kā nacionālās valsts pastāvēšanas iespējas, nedrīkst tilti pieļauta, pat tad, ja visa pasaule, fiziski piedraudot, to prasītu. Tie deputāti, kuri to nesapro, un ar vieglu sirdi pieļāva šos absurdos grozījumus gan Saeimas, gan Pašvaldību vēlēšanu likumā, ir pilnījuši tikai tautas nīcināju-mu. Atcerēsimies šos cilvēkus un nebalsosim par viņiem! Būsim gudri un tālredzīgi! ♦

KAM KALPO PREZIDENTE?

Liene APINE

Vīķe-Freibergas ievēlēšana 1999.gadā prezidentes amatā bija nozīmīgs un daudzus cerības viesošs notikums. Pirma reizi Latvijas vēsturē par prezidenti kļuva sieviete un vēl kāda! Daudzi ticēja, ka beidzot dzīve Latvijā uzlabosies, kas patiesībā, tā arī ir. Tikai viena būtiska nianse tie daudzie nav latvieši, bet gan Latvijas kolonizētāji jau vairākās paaudzēs. Tiem dzīve tiešām uzlabojās, jo prezidente ar spēciгу starptautisko atbalstu par viņiem nenogurusi rūpējas. Bet par latviešu tautas centieniem deokupēt un dekolonizēt Latviju viņa atklāti nīrgājas, saucot latviešu patriotus par “pašmāju idiotiem” un ekstrēmistiem.

Ar apbrinojamu nekaunību prezidente Vīķe-Freiberga apzākā pierādījumus, ka latvieši savā zemē tiek diskriminēti, ka deokupācija un dekolonizācija ir obligāts pasākums, lai beidzot tiktu atjaunojis taisnīgums, kas paredz katrais tautas tiesības uz pastāvēšanu un attīstību savā Dieva dotajā zemē. Lauku Avīzes 16.maija numurā bija publicēti fragmenti no okupantu avizes *Telegraf* intervjūs ar V.Vīķi-Freibergu. Uz jautājumu, ko darīt ar Daugavpili, kundze atbildēja: “Es saņēmu vēstules no latviešiem, kas dzīvo tajā pusē. Viņi pārmet, ka valsts neko nedara, lai dekolonizētu šīs zemes. Es atkal gribu paprasīt šiem cilvēkiem — ko jūs te propagējat, šis jautājums bija jārisina 1991.gadā. Tas netika darīts, bet tagad nav laika radītām darbībām. Tagad mēs virzāmies uz ES, kur robežas faktiski ir dzēstas, un te var nokļūt desmitiem citu tautu.” To saka valsts prezidente, kurai ir uzticēta latviešu valoda, kura kļuva parējās.

ros vārdos pasaka, ka latviešu tauta tiks iznīcīnāta, iestājoties Eiropas Savienībā.

Apgalvojumā, ka tautai nav tiesības prasīt no prezidentes atbilstību par valsti, jo viņas funkcijas ir vairāk reprezentatīvās, ne acīmredzama pretruna. Atlik tākai prezidentei ierosināt izdarīt kādu grozījumu kādā likumā par labu okupantiem, tā uzreiz Latvijas godrākās galvas Saeimā attiecīgi nobalso un vesels bars ierēķu to mudīgi realizē ari dzīvē. Tātad — ja prezidente izsaka kādu priekšlikumu, tad viņa ir arī atbildīga par šā priekšlikuma realizācijas sekām. Tādēļ pārmetētum, ka LNF pārāk daudz uzbrūk prezidentei, nav pamata. Mēs vērtējam viņas rīcību un tās radītās sekas. Okupantu skaits Latvijā ne-samazinās. Vēl vairāk — plāšas Krievzemes dzeguzēnu naturalizēšana, viņu pārvēršana par pilsoniem uzņem aizvien lielākus apgriezenus. Nebrīnīsimies par šādu prezidentes izvēlēto politisko ceļu. Visiem zināms, ka V.Vīķes-Freibergas kandidātūru šim amatam izvirzīja bijušais čekists Juris Bojārs. Tēla veido-tājiem cītīgi piestrādājot, “pū-derejot” cilvēku prātus ar no-stāstiem par viņu labajiem darbiem starptautiskajos ūdenos. Vairiņa kļuva par viņas tautas (?) milētu prezidenti. Parādījās jēdziens “Latvijas tauta”, kas pēc būtības atbilst terminam *latv-kriev sabiedrība*. Lieti noderēja viņas augstais intelektuālais koeficients, apgūstot dzejās vārsmas krievu valodā. Ilgi nebija jāgaida, kad “mūsu Vairiņu” okupanti titulēja par “našu Veročku” (tipisks šodienas “integrācijas” paraugs). Nākošais solis Vairiņas/Veročkas varas nostiprināšanā bija ideja par tautas vēlētu prezidenti. Lai to realizētu vajadzīga

tikai attiecīga Satversme. Tas nav grūti izdarīams darbījš — tam jau ir Bojāru Jura pretlatviski ievirzītais prāts. Tālakie notikumi risinās pēc iepriekš izplānota scenārija: prezidente ir, uzticīgi vēlētāji — naturalizētā okupanti būs un teritorija labu labā — lielvaru vienmēr iekārotā Latvija. Ir tikai viens maz šķērslis — bezkaunīgie un nepaklausīgie latvieši, kuri nekādi negrib stāties Eiropas Savienībā, kuri nenogurstoši izdomā dažādus ie-meslus savām tiesībām uz ek-sistenci nākotnē. Turklat ne-pieciešamību kļūt par NATO dalībvalsti arī sāk apšaubīt.

Prezidentes un viņas pakal

9. MAIJA SAEIMAS SARUNAS

◀ 1. lpp.

Līga MUZIKANTE

Skandalozajā 9.maija rītā, kad okupanti, apkārūšies ar medaļām, kas piešķirtas arī par latviešu slepkavošanu, netraucēti svinēja krievu fašisma uzvaru pār latviešu tautu, laikraksta DDD žurnālistes devās uz Saeimu veidot reportāžas par mūs interesējošajiem jautājumiem un iesniegt katram deputātam, izņemot PCTVL biedrus, oficiālu vēstuli, kurā bija norādīts uz latviešu tautai vajadzīgo balsojuma iznākumu. Tomēr, kā jau rakstījām mūsu laikraksta iepriekšējā numurā, šī bija diena, kad deputāti nobalsoja par grozījumiem Saeimas vēlēšanu likumā, kas paredz, ka turpmāk mūsu tautas likteni varēs lemt cilvēki, kuri tā īsti nemaz nezina latviešu valodu. Tautas kalpiem radās liels diskomforts, jutot, ka viņu nodevīgo rīcību novēro Latvijas Nacionālās frontes Stratēģijas padomes locekles un Aizsargu organizācijas biedres. Tāpēc tika mēģināts traucēt mūsu darbu, kādu laiku pat liedzot ieeju Saeimas galvenajā ēkā. Mūsu laikraksta aktīvākajiem lasītājiem ir zināms arī tas, ka jau 10.maijā deputāti neizturēja nervu pārslodzi, kas radās no bailēm pret latviesu tautas pārstāvju izrādīto nesamierināšanos ar latviešu valdas pazemošanu, tāpēc augstās varas instances nolēma žurnālistēm atņemt preses akreditācijas darbam Saeimā.

Vairāki deputāti, iepāši no tēvzemniekiem, izteicās, ka nav pareizi neļaut Latvijas Nacionālās frontes žurnālistēm strādat. Paldies viņiem par atbalstu! Tomēr mēs gaidījam, ka tas tiks pateikt arī publiski. Taču – nekā. Žēl, jo šāds solis būtu cieņas vērts. Klusinām iečukstēt ausi atbalstu spēj gandrīz ikviens, bet lai to izteiktu skaļi, tam vajadzīga drossme un pārliecība. Sāda nostāja "čurikiem" vairs neder.

Tomēr patiesu mūsu atzinību mūsu acīs pelna Juris Dobelis, kurš meklēja veidus, kā mums palīdzēt. Kā viņš pats izteicās, viņš vēl aizvien ir gatavs izrakstīt mums jaunas caurlaides ieejai Saeimas ēkās. Paldies viņam par to! Tomēr sākumā centīsies aizstāvēt mūsu tiesības, panākot, lai tiktu atdotas mums netaisnīgi atņemtās preses akreditācijas.

Lasītājs var ieskatīties atsevišķu Saeimas deputātu domās, kuras tika pierakstītas 9.maija dievā. Iesaku visiem izlasīt iepriekšējo laikraksta DDD numuru, kurā ļoti detalizēti ir aprakstīta situācija, kādā nācas strādat žurnālistēm. Pašiem deputātiem es ieteiktu ne-apvainoties par maniem komentāriem. Lai šis jūsu darbības reālais novērtējums nerada aizvainojumu, bet drosmi un uzdrīkstēšanos tomēr sākt kalpot savai tautai, īstenojot

konsekventu latviešu tautas glābšanas programmu. Mēs jūs vērojam un gaidām labus un pareizus lēmumus un darbus, godātie deputāti! Mēs mācēsim pateikt paldies.

– Jā, es to lasiju. Izlasīju, tad arī apspriedu frakcijā, bet... Ir viena nelaimē – līdz vēlēšanām atlikušie mēneši ir pārāk maz, un jebkura iniciatīva tiek dažādi uztverta. Ja jūs esat nopietna organizācija, un es ticu, ka tāda esat, es

Nacionālās frontes idejas. Viņš apgalvoja, ka LNF cino-ties pret šo valsti. Uztveru šo viņa izteikumu ar smaidu, jo maskas krīt, un 4.maija jeb kangaru-pederastu režīmam iniciatori parāda savas īstās sejas. Varu atbildēt ar Gardas kunga vārdiem: "Ja Inkēns sevi uzskata par pierīgu valdošajam kangaru-pederastu režīmam, tad var teikt, ka tieši viņš darbojas pret Latviju, kurās saimnieki ir latviešu tauta." Atspoguļoju īso sarunu ar bijušo astoņdesmito gadu beigu nacionālistu.

– Inkēna kungs, vai varētu uz pāris jautājumiem?

– Nē, nevarētu.

– Kāpēc?

– Tāpēc, ka neatbalstu jūsu idejas. Tāpēc, ka jūs droši vien gribat sasniegāt to pašu mērķi, ko grib lie-lākā daļa no Saeimā ievēlētajiem cilvēkiem, izņemot varbūt frakciju, kuru pārstāv Cilvēča kungs. No tā es visdrīzāk sliecos domāt, ka jūs varbūt subjektīvi to nesapro-tat, bet objektīvi jūs strādājat pret šo valsti.

– Latvijas Nacionālā fronte aizstāv latviešu tautas intereses Latvijā. Inkēna kungs, vai tas, ka cīnāmies par tiesiskuma atjaunošanu Latvijā, par Latvijas deokupāciju, dekolonizāciju un deboļšveizāciju, ir cīnīties pret šo valsti?

– Jūs cīnāties vārdos. Tik-mēr tie cilvēki, kuri sež, ražo likumus un uzlabo latvisko vi-di, cīnās durbos. Un tā ir liela starpība!

Godīgi sakot, no Edvīna Inkēna teiktā es neko nesapro-tu. Jūtos sašutusi par latviešu tautas interešu aizstāvōšās organizācijas Latvijas Nacionālās frontes pielīdzinājumu Saeimā sēdošajiem latviešu tautas nodevējiem un nīdējiem. Mūsu mērķi ir kardināli pretēji. Inkēns nekaunīgi paziņoja, ka ražojoj likumus, kas uzlabojot latvisko vidi. Vai viņa balsojums par minētajiem grozījumiem Saeimas vēlēšanu likumā uzlabos latvisko vidi Latvijā? Tādas ne-krietiņibas var sludināt tikai zemisks un negodīgs cilvēks.

It kā nedaudz saprātīgāk runāja tēvzemietis Vents Balodis. Tomēr liekās dīvaini, ka arī viņš nedarīja nekā, lai publiski aizstāvētu Latvijas Nacionālās frontes biedres. Vai tiešām vīriešiem trūkst drosmes taisnīgi nostāties jaunu sieviešu pusē? Ieklau-soties deputāta teiktajā, rodas sajūta, ka viņš vēlas strādāt, tikai visi viņam traucē. Varētu jau paauklēt un pabūzināt neuzņēmīgos deputātiņus, ja vien tam būtu kāda jēga. Nostāja pret likumprojektu "Par Latvijas dekolonizāciju" tā arī palika "miglā tīta".

– Latvijas Nacionālā fronte cīnās par Latvijas deokupācijas un dekoloni-zācijas veicināšanu. Kāda ir jūsu attieksme pret šāda tiesiskuma atjaunošanu mūsu valsti?

– TB/LNNK ir devusi ļoti daudz priekšlikumu koalīcijas partneriem. Jāprasa, kā-pēc Muciņa kungs tik ilgi "marinē" juridiskajā komisi-jā likumprojektu par lustrā-ciju bijušajiem VDK darbinie-kiem (tas ir likums, kas no-

saka čekas darbinieku tiesību regulešanu. – L.M.), kuru esam piedāvājuši. Spēku sa-mērs Saeimā ir tāds, ka mums ir grūti virzīt šādus projektus. Nav koalīcijas partneru, nav atsaucības.

– Apgāda "Vieda" izdo-tajā grāmatā "Par Latvijas dekolonizāciju" ir publicēti ļoti konkrēti dekolonizācijas nepieciešamības pamatojumi, ieteiku-mi tās realizēšanai un li-kumprojekti. Lai ierosinātu Saeimā izskatīsanai konkursa pirmās vietas ieguvēja Zigurda Strīķa izstrādā-to likumprojektu "Par Lat-vijas dekolonizāciju", ir ne-pieciešami 5 deputātu par-raksti. Lejas kungs ir iztei-cis gatavību to atbalstīt. Vai varētu cerēt, ka arī jūs bū-tu viens no šiem pieciem?

– Tā vēl nav uzvara, kad pieci deputāti iesniedz šo li-kumprojektu Saeimā. Uzvara ir tad, ja vismaz 51 deputāts nobalso par šī likumprojekta pieņemšanu galīgā lasījumā.

– Vai esat iepazīnes ar šo likumprojektu?

– Neesmu.

– Kad iepazīsities, vai at-balstīsit šāda likuma ne-pieciešamību Latvijā?

– Varbūt. Var arī atbalstīt.

– Tabūna kungs, vai esat iepazīnes ar Latvijas Nacionālās frontes adresēto un iesniegto vēstuli jums?

– ļoti pavirši. Tā ātri, pār-skrienot pāri. Jo šodien mums ir apsievās ārkārtīgi svārīgs jautājums par valodu. Bet ne jau man jūs par to pārliecināt! Es gribētu teikt, ka mēs ejam faktiski uz barikādēm.

– Vai piekrītat, ka visi samilzušie jautājumi par latviešu valodu atrisinā-sies pāsi tad, kad tiks veikta Latvijas deokupācija, dekolonizācija, deboļševi-zācija?

– Sodien jau pieņemts gan-drīz par nekorektu lietu ru-nāt par deokupāciju, dekolonizāciju, derusifikāciju. Ir jā-jrunā par šīm lietām! Es dažādos veidos, sākot no tā laika, kad biju žurnālists un triju Saeimu deputāts, katru reizi iespējamā likuma apspri-ešanas sakarā esmu par to runājis. Latvijai vajadzēja un vēl šodien nav par vēlu izstrādāt ļoti kardinālu, pārdomātu de-okupācijas, dekolonizācijas programmu. Ar to vajadzēja sākt.

– Vai klūsiet par vienu no pieciem deputātiem, kurš ierosinās Saeimā iz-skatīsanai likumprojektu "Par Latvijas dekolonizā-ciju"?

– Šī lieta ir ārkārtīgi sarež-gīta. Faktiski Saeimas, ieskaitot Augstāko Padomi, šo lie-tu ir sarežģījus, parakstot ligumus ar Krieviju, pieņemot absolūti nepieņemamu pilso-nušu likumu, par kuru tika rīkots 1998.gadā arī referendums, kad tautu piemānīja. Bet nekad nav par vēlu.

– Vai piekrītat, ka latvie-šu tauta ir apkāpta?

– Jā, jo latviešu tautu apkāpj katrā Saeimas vēlēša-

Tā arī Tabūna kungs nepa-teica, vai viņš pievienosies Jā-nim Lejam un Saeimā ierosinās likumprojektu "Par Lat-vijas dekolonizāciju", un kā novērt pieļauto kļūdu sekas jeb latviešu tautas apkārpa-šanu. Jau sen esam pārliecīnā-jušies, ka Pēteris Tabūns ru-nā jeb atvēzējas par rubli, bet sit jeb realizē iecerēto – tikai

pa tādu puskapeiku. Latvijas Nacionālā fronte cilvēkus vē-te pēc darbiem, bet tēvzemie-šiem reālu darbu, kuri nodro-šinātu latviešu tautai attīsti-bu Latvijā, pagaidām nav. Tabūna kungs bieži uzsvēra, ka viņi jau darot, bet tieši pā-rejē ir tādi, kas traucē. Šī ir novecojusi dziesma, jo nav ne-paveicamu darbu, ir tikai "ču-riku turēšana" brīdī, kad ro-das izdevība tos veikt. Ja Tabūns baiļojas un bažas par apkārpto latviešu tautu, tad lai nāk talkā Latvijas Nacionālajai frontei! Taču viņš sacīja, ka mēs kādreiz darbībā un izteicīenos "šaujam pār strīpu". Kādu strīpu? Vai to, līdz kurai var tikai izlikties par nacionālistu, skaisti runāt, bet tālāk jau lietas kļūst no-pietnas? ♦

"Ikviens no mums ir tikai tautas karavīrs un savas tautas dzī-vības sargs. Un ik-viens no mums ir tikai tādus vērtīgus, cik viņš palīdz un cik viņš dara tautas spēka – tātad visas tautas dzī-vības labā. Bet, kas kalpo vienīgi pats savai patvalai, aizmirs-dams likt tautas dzī-vību pāri pār visu, tas ir velti dzimis."

Leonīds Breikss

– Dobela kungs, kā jūs vērtējat izveidojušos situāciju, kad akreditētus žurnālistus neielaiž Saeimas ēkā?

– Ja rodas gadījums, ka žurnālists, visus noteikumus ie-vērodams, Saeimā netiek ie-laists, tad tas ir jānoskaidro īpaši! Ja šāds gadījums šeit ir bijis, tad par to ir īpaši jā-runā.

– Vai katram deputātam individuāli iesniedzot ofi-ciālu vēstuli, tiek pār-kāpts kāds Saeimas iekšē-jās kārtības noteikums?

– Nu, nē. Tā ir tāda jocīga pieejā. Viena no jums, jauka meiteņe man iesniedza dokumentu, kuru es izlasīju. Tājā nav nekas slīksts. Es darbojos, cik es protu savos deputāta ie-tvaros. Man tāpat nepatik, ka šeit ir visādi sabraukuši. To es esmu vienmēr teicis, arī no šīs tribīnes.

– Bet deputāts Kārlis Leiškalns žurnālistei, ku-ra sniedza viņam adresē-to vēstuli, solījās "sadot pār purnu". Kā jūs komen-tētu šādu tautas kalpa iz-teicējai?

– Ja tā tas ir bijis, tad man atliek tikai paraustīt plecus. Vai tad jums tādām mazām, vājām meitenēm ir "jādod pa purnu"? Tas jau nu būtu zem katras kritikas. Godīgi sakot, esmu ārkārtīgi pārsteigt ar to, ka viens dūšīgs vīrietis kaut ko tādu var pateikt. Vai tiešām viņš tā ir teicis? Tas man ir kaut kas nesaprotams. Jums vajadzētu ar viņu par to parunāt.

– Bet jūs taču arī varētu parunāt, vai ne tā?

– Es viņam noteikti uzprā-sīšu: "Kārlī, vai tu tiešām ar savu "būdu" piegāji pie vienas trauslas meitenes un teicāt, ka viņa dabūs...?"

– Jums kā deputātam ir iespēja ierosināt likumus. Vai esat iepazīnes ar Latvijas Nacionālās frontes ie-sniegto likumprojektu par Latvijas dekolonizāciju?

DZĪVĀS ĒTIKAS MĀCĪBA

Celavārdi Vadonim

Dzīvās Ētikas Mācība CEĻAVĀRDI VADONIM

Grāmata par valsts vadišanas mākslu un sabiedriskās iekārtas veidošanu. Tā māca izzināt Dabas likumus, kuri pamato cilvēces attīstību. Tautas labklājība ir atkarīga no valsts vadītājiem. Tikai gudrība un pašaizlīdzība spēj izvest tautu no kritiskas situācijas un ievirzīt tās attīstību pareizā, cilvēcīgi nepieciešamā gultnē. Vienīgi balstoties uz fundamentālajām zināšanām, kuras tiek sniegtas grāmatā **Celavārdi Vadonim**, spēs nodrošināt latviešu tautas kultūras attīstību un tiesības izvairīties no bojējās.

Savulaik šī grāmata tika dā-vināta visiem 100 Saeimas deputātiem ar domu, rosināt tautas kalpus atrast sevi spēkā strādāt tautas labā. Diemžēl darbi liecina, ka grāmatā paustās patiesības par pasaules kārtību palikušas neievērotas.

Latvijas Nacionālā fronte iesaka grāmatu **Celavārdi Vadonim** izlasīt ikviem, iepāši pedagoģiem, juristiem, ekonomistiem, lauksaimniekiem un valsts vadītājiem. Tā palīdzēs saskaņot savu darbību ar Dabas likumiem un kalpošanu vispārības labumam.

VĒSTULES ROMAS PĀVESTAM JĀNIM PĀVILAM II

Viņa Svētībai Pāvestam
Jānim Pāvilam II

Jūsu Svētība!

2001. gada beigās Latvijā noslēdzās literāro darbu konkurs par tematu "Latvija bez homoseksuālisma". Nesen iznāca grāmata ar nosaukumu "Homoseksuālisms - cilvēces negods un posts", kurā apkopoti konkursa dalībnieku darbi. Ipaši gribētos izceļ, Jūsu Svētība, kardinālu Jāni Puju tu, kurš viens no pirmajiem iestūja konkursam savu darbu, kas ir publicēts minētajā grāmatā. Viņam bija jāiztur Latvijas degenerētās sabiedrības daļas uzbrukums, nievas un paļas. Kardināls Jānis Puju tās izturēja kā īstenam kristietim pieklājas, taču par vienkāršiem katoļīcīgajiem to nevar teikt, jo neviens katoļis Jāni Puju atklāti neaizstāvēja un neatbalstīja. Viņi noliedza savu kardinālu gluži tāpat, kā kādreiz apustulis Pēteris trīs reizes nolie dātu Ježu Kristu.

Homoseksuālisms ir graujoša, apziņas degenerēšanos veicinoša parādība. Diemžēl jaāzīst, ka tieši zemēs, kur valda kristītība, šī sātaniskā sērga ir visvairāk izplatīta. Latvijai to nekaunīgi uzsprež Eiropas Savienība, izvirzīdama kandidātvāstīm saindēšanos ar šo pretīgo sērgu kā uzņemšanas noteikumu. Tāpēc Latvijai labāk ir nogaidit un nestāties šajā līdz kaulam degenerētājā savienībā – Antikrista veidojumā. Esmu pārliecināts, ka gan visiem kristīšiem, gan pie kristīšiem nepiederīšiem godīgiem cilvēkiem daudz stingrāk jānostājas pret homoseksuālis-

mu, kā to dara valstīs, kur valdošā reliģija ir islam.

Jūsu Svētībai ir milzīga autoritāte ne tikai kristiešu vidū, bet arī visā pasaule, tāpēc aicinu Jūs izmantot savu autoritāti, lai konkursa dalībnieku uzrakstītu grāmatu, ko Jums laipni nosūtu, tiktū pārtulkota visās valodās, kurās runā kristieši.

Marta sākumā Latvijas Nacionālā fronte nosūtīja vēstules ASV prezidentam Dž.Bušam, Krievijas presidentam V.Putinam, ANO generālsekretrātam K.Annanam, Eiropas Komisijas prezidentam R.Prodi un Latvijā akreditētajiem Eiropas valstu vēstniekiem. Šajās vēstulēs, kuru kopijas Jūsu Svētībai labprāt nosūtu, ir aicinājums veikt starptautiski tiesisku aktu – Latvijas pilnīgu deokupāciju un dekolonizāciju, kā arī asāk vērsties pret homoseksuālisma propagandu.

Kādreiz Romas baznīca veicināja Latvijas paverdzināšanu. Cеру, ka tagad Romas Katoļu baznīca visiem spēkiem atbalstīs Latvijas pilnīgu deokupāciju, dekolonizāciju un deboļšvezāciju.

Vēlu Jūsu Svētībai un visiem kristīšiem stipru veselību un loti ceru, ka ar Jūsu palīdzību kristieši atveselos un atrīvos savu apziņu no sātanistu smalki izplānotās un realizētās cilvēci degenerējošās homoseksuālisma propagandas ietekmes.

Cieņā

Latvijas Nacionālā frontes priekšsēdētājs

Aivars GARDA

2002.gada 4.martā

Viņa Svētībai Pāvestam
Jānim Pāvilam II

Jūsu Svētība!

Mums zināms, ka Jums 2002.gada 4.martā tika izsūtīta Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāja Aivara Gardas kunga vēstule, kurā viņš aicināja Jūsu Svētību iešaistīties cīnā pret homoseksuālismu – apziņu degenerējošu un sātanisku parādību. Mūs loti iepriecināja Latvijas Romas Katoļu baznīcas kardināla Jāņa Puju drosme un īstena kristīša taisnīguma izjūta, atbalstot latviešu vēršanos pret šo Svētajos Raktos nosodīto, pretabisko izvirtību.

Diemžēl ne visi cilvēki izprot Dieva nolikto kārtību, tādēļ mēgina visādos veidos apturēt tos, kuri negrib laut cilvēci aiziet bojā, iegrīmt garīgā un fiziskā izvīrtībā, nodarbojoties ar kalpošanu Sātanam, kā to dara homoseksuālisti.

"Diemžēl ne visi cilvēki izprot Dieva nolikto kārtību, tādēļ mēgina visādos veidos apturēt tos, kuri negrib laut cilvēci aiziet bojā, iegrīmt garīgā un fiziskā izvīrtībā, nodarbojoties ar kalpošanu Sātanam, kā to dara homoseksuālisti."

(24.04.2002.) galvenais redaktors Edmunds Imša, tad nebūtu nekāds brīnuma, ja kādu dienu kardināls Jānis Puju tiks tiktū apcietināts un ielikts cietumā par to, ka pilda savu kristīša pienākumu un iestājas pret viendzimuma seksuālajām attiecībām. Diemžēl "Vakara Ziņas" Latvijā ir vienīgais laikraksts, kas līdz šim bez bailīgi paudis nosodījumu homoseksuālismam un tā propagandas kaitīgajai ietekmei uz cilvēka apziņu. Citas avizes, gan latviešu, gan krievu valodā rakstošās, piemēram, lielākais rīta

deļ mēs vēlreiz aicinām Jūsu Svētību mudināt kristiešus līdzināties kardinālam Jānim Puju tam un nepalikt malā,

jām perversijām. Varbūt tas ir arī Aivara Gardas kunga, LNF priekšsēdētāja sūtītas vēstules ietekmē, jo diemžēl tā ir taisnība, ka daudzi garīdznieki ir ļauvīties sātaniskajam vilinājumam – perversām seksuālājām baudām. Ja arī paši nav homoseksuālisti, tad pārāk kūtri iestājas pret to, nemāca kristīšus pildīt Dieva gribu. To pierādīja arī ASV kardinālu necieņa pret Jums, Jūsu Svētība, atsakoties nodot taisnīgai tiesai tos garīdzniekus, kuri nodarbojas ar pedofiliju un pedo-

rastiju.

Mēs, meitenes un jaunas latviešu sievietes, ceram, ka Jūsu Svētība spēs ar savu autoritāti apturēt apziņas degenerēšanas procesu, kas izpaužas visās dzīves sfērās. Vēlam Jums visu to labāko un priečīgāko, ja atbalstīsīt ari mūsu darbi

bu cīnā par taisnīgu

ma atjaunošanu kā Latvijā tā visā pasaule.

Latvijā tikko Aivara Gardas vadītājā apgādā "Vieda" iznāca izcilā Kristus sekotāja Orogena darbs "Par Sākotnēm".

Mēs laipni uzdāvinājām šo grāmatu kardinālam J.Pujatam.

Ar prieku gaidām Jūs atbildi,
Liene APINE,
Līga MUZIKANTE,
Ilze LIEPA,
Līga KRIEVINA,
Vita NIKITINA

2002.gada 17.maijā

vienaldzīgi noskatoties kā cilvēce degenerējas, tuvinot pasauli galam. Nepielaut, ka aiz vārda "demokrātija" maskētā policeiskā valsts iekārta, kāda tā ir Latvijā, pilnībā sagrautu Baznīcas lomu cilvēka garīgajā audzināšanā. Pēc pasaules ziņu aģentūru sniegtajām ziņām sprīežam, ka Jūs to jau aktīvi darāt, aicinot pie sevis Amerikas Savienoto Valstu kardinālus, lai lemtu par sodiem, kādi pienākas tiem garīdzniekiem, kuri seksuāli izmanto bērnus un nodarbojas ar citām seksuāla-

KRIEVU ŠOVINISMA DIENAS LATVIJĀ IR SKAITĪTAS!

Krasnodaras novada gubernatoram Aleksandram Tkačovam

Rīgā 02.05.2002.

Godātāis Aleksandrs Nikolajevič!

Atbildot uz Jūsu uzstāšanos programmā "Vremena" pie Vladimira Poznera, mēs, latviešu sievietes, pazinojam, ka tas ir absurdus – A.Gardas kungi piedzīnāt fašistam, tāpēc ka visā civilizētājā pasaule zināmo un respektējamo starptautisko un citu tiesību normu ievērošana nav fašisms. Jūs pats to saprotat, pretējā gadījumā pats tās ne-pildītu un nedarītu to darbu, ko veicat Kubānā. Jūs netaisni esat apvainojis cilvēku, kurš Jums, tieši otrādi, apliecināja cieņu.

Mēs tieši vēlamies atbrīvot savu zemi no viena fašisma veida, par kuru uzska-tāms lielkrievs šovi-nisms un kurš dzīli ie-saknōjies tajos "atbrī-votajos", kuri ar varu, nelūgti iebruka Latvijā, nīdēja latviešu tau-tu (veicot etnisko tirī-šanu), nelikumīgi de-portēja latviešus un ci-tu tautību likumīgos Latvijas pilsoņus no sa-

un daudzas rūpniecības, radīja sev darba vietas, nozaga mū-su naudu, piesavinājās dažādas privilēgijas utt. Visas krievu šovinisma šausmīgā pilnībā aprakstīt gluži vienkārši nav iespējams, taču, veicot lielu darbu starptautiskās diplomātijas limenī, šo haosu pamazām var savest kārtībā. **Mēs prasām, lai šie nele-gālie imigranti (okupanti un kolonisti) – bijušie PSRS pilsoni un viņu pē-teči,** kas šo statusu saglabājuši tāpēc, ka vēl nav veikta Latvijas pilnīga deokupācija, dekolonizācija un deboļšvezācija, **tiktu repatriēti.**

Mēs būtibā Latvijā izcīnām tādu pašu cīnu kā Jūs Kubānā. Jūs sakāt: Kubānu – ku-ba-niešiem, bet mēs sakām: Latviju – latviešiem un visu tautību likumīgajiem pilso-niem, kuri tādi bija pirms Latvijas okupācijas. Mūsu pusē ir visas tiesību normas, kuras

genocīds un noziegums pret cilvēktiesībām, pirmām kārtām attieciābā uz latviešu tau-tu un likumīgajiem Latvijas pilsoņiem (cilvēkiem, kuri Latvijas teritorijā dzīvoja līdz tai briesmīgajai dienai, kad mūsu valsts tika okupēta, t.i., līdz 1940.gada 17.jūnijam, un kurus par saviem pilsoņiem 1918.gada 18.novembrī atzina Latvijas valsts). To saprast nespēj tikai mulķi, provokatori, šovinisti un demagogi.

PSRS nepastāvēja apvēr-veni 11 gadus, taču Krievijas Federācija, kura pēc visām nor-mām un likumiem tiek uzskatīta par PSRS mantinieci, vēl nav atradusi laiku, lai panemtu atpakaļ savus "pazudūšos delus un meitas". Bet tādēl, ka notiek šī izvairīšanās no atbildības, mēs, latvieši, sa-vās mājās klūstam par mazā-kumtautību. Bet vai tas ir normāli? Kad beidzot mums arī atļaujs dzīvot, kā mēs esam to pelnījuši un kā vēlamies?

Sakārā ar to, ka laikus – tūlit pēc PSRS sabrukuma – nenoti-ka deokupācija, dekolonizā-cija un deboļšvezācija, mums atkal ir no jauna jāsāk cīna par tiem pašiem ideāliem, par kuriem mēs cīnījāmies asto-nēsmito gadu beigās. Izveido-jies tāds kritisks moments, ko loti pamatoti sauc par "pul-vermucas" fenomenu. Bijušie

cesītīgi dzīves, fizisko un ga-rīgo telpu. Visā ilgajā laikā, kopš dzīvo Latvijā, vairums no viņiem nav uzska-tījuši par vajadzīgu iemācīties latviešu valodu un cienīt vietējo kul-tūru, apkārtī, pamati-dzīvo-tājus un likumus. Viņi vēlas atgūt zaudētās agrākās – pa-domju laiku privilēgijas. Tā-dējādi viss sākas no jauna. Okupācija tiek veikta Latvijas iekšienē ar vietējo kriev-valodīgo iedzīvotāju palīdzī-bu, un atkal viji atņem mums darbu, mācās valsts skolās sa-vā valodā par Latvijas valsts naudu, saņem pensijas no LR budžeta! Kur vēl pasaulē ir dzirdēts par tādu aplamību?

Mēs saucam pašīgā starp-tautisko sabiedrību, Krieviju, apelējam pie katrā cilvēka sirds, aicinot saprast, ka vie-nīgais garants mieram visā pasaulei ir tāda situācija, kad katrs dzīvo savā dzīmtenē un mil savu tautu. Ja netiks at-risināts nacionālais jautā-jums, kā to paredz "Tautu tie-sības", kārtības pasaule ne-būs un asinsizliešana nebeig-sies. To uzskatāmi rāda visas cilvēces vēsture.

Mēs gribam un prasām, lai "viesi", kas šeit pārāk ilgi aizsēdējušies, at-modina savu sirdsapziņu un uzskata par vajadzīgu drīzāk atgriezties tur, no kuriennes nākuši, savulaik pametot savus pavardus, senču kapus, savus tuviniekus, draugus un savu Dzimte-ni nelaimē."

Kāpēc

tad programmā "Vremena" Jūs apjukāt? Kur tad krieviem vajadzētu dzīvot, ja ne Krievijā? Kur tad latvieši lai dzīvo, ja ne Latvijā? Dati par etnisko sastāvu pēc piecēsmit Latvijas okupācijas ga-diem rāda, cik lielā mērā pār-sniedga tautas normālas un

dod tēvoči no ES vai Maskavas, piemēram, Ginters Fer-hoigens un Vladimirs Poz-ners. Mēs esam savas zemes istie saimnieki un paši gribam būt noteicēji pār savu dzīvi. Mēs esam tādi paši pilnties-gi partneri starp visiem kā jebkura cita pasaules tauta un valsts. To prasa elementārs taisnīgums un veselais sa-prāts. Krievu šovinisma die-nas Latvijā jau ir skaitītas. Krievu šovinisms – tas ir krievu tautas kauns, un nevajag bēdāties par tā iznikšanu. Tieši otrādi – ja šā apkauno-juma vairs nebūs, atmodīsies krievu tautas – Ivana Sim-tūkstošā – dvēseles pozitīvās īpašības.

Mahātmam Gandijam palī-dzēja angļu intelīgence, kas saprata, ka koloniālās valsts saglabāšana ir gan apkauno-joša, gan neizdevīga. Mums ir tiesības to pašu sagaidīt no krievu tautas.

Cerot, ka Jūsu izteikumi par Aivaru Gardu ir bēdīgs pārpratums, kuru Jūs jau no-zēlojat, –

Vita NIKITINA

Liene APINE

Līga MUZIKANTE

Līze LIEPA

Ārija KAZAKA

Maija REDELE

Steidzīte FREIBERGA

Elīna APINE

Dagnija APINE

Kristīne TRIFANOVA

Dace KIKĀNE

Ausma MUZIKANTE

Inga NIKITINA

Dagnija NIKITINA

NEKAUNĪBAI NAV ROBEŽU

◀ 3. lpp.

Līga KRIEVINA

"Aivars Garda šā gada 16.martā netika aizturēts, bet gan uzaicināts ierasties Drošības policijā, lai veiktu šā gada 14.martā no LR Ģenerālpakurātūras saņemtā materiāla pārbaudi Latvijas KPK 109.panta kārtībā, pamatojoties uz Dz.Kolāta iesniegumu par apgādu "Viedā" izdotās grāmatas "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts" ievedrakstā saskatāmajām KL 271. pantā paredzētā nozieguma pazīmēm. Drošības policija nenodarbojas ar šīs grāmatas cenzēšanu, bet gan LR Ģenerālpakurātūras uzdevumā, ar valsts amatpersonas iesniegumā minēto faktu pārbaudi un izvērtēšanu. Aivars Garda Drošības policijā ieraðas ar personīgu automašīnu", turpina Seglinš. Parasti gan "uzaicināšana" uz DP noteik ar pavēstu palīdzību. Uz tās rakstīts arī tālrūpa nu-

murs, pa kuru var piezvanīt gadījumā, ja cilvēks konkrētā laikā ierasties nevar.

Bet 16.marta rītā, pl.10:15, kad Gardas kungs bija iesēdies savā automašīnā, lai brauktu uz Brīvības pie-

Šī "izsaukšana" vairāk gan atgādina čekas metodes: dienu un nakti, gan brīvdienās, gan darba dienās cīnīties pret iedomātu ienaidnieku, šajā gadījumā – latviešu nacionālistiem.

spēja pierādīt, ka aizturētais būtu gatavojies izdarīt krimināloziegumu, jo Kriminālprocesa kodeksa 109.pants atļauj aizturēt personu tikai tad, ja tā gatavojas veikt vai jau

rēšanas iemesls. Gardas kungs stāsti, ka tikai divas stundas vēlāk viņš uzzinājis, ka tiek aizturēts par grāmatu "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts".

"Latvijas KPK nav noteikti ierobežojumi, policijas iestādes kompetences ietvaros, personu izsaukšanai brīvdie-

prasīja doties viņiem līdzi uz policiju. LNF priekšsēdētājs piedāvāja policistam Dainim Čudaram sazināties ar priekšniecību un pārjautāt, vai tā nav kļūda – brīvdienā, turklāt svētku dienā, apcietināt privātās drēbēs tērptu pilsoni, kurš negatavojas veikt krimināloziegumu. Policists to darīt atteicās un uzstājīgi pieprasīja, lai Gardas kungs dodas viņam līdzi. Aivars Garda tika nogādāts policijā un izlaists tikai 14:15. Arī policijā neviens ne-

ir izdarījis krimināloziegumu. Kad Aivars Garda paskaidroja, ka ziedu nolikšana nav krimināloziegums, Drošības policijai nācās piekrist, ka aizturešana ir bijusi nelikumīga un tikuši veikta ar nolūku, lai viņš nevarētu realizēt savas cilvēktiesības noliktu tiesību pie Brīvības pieminekļa.

Kad ziņa par Aivara Gardas skandalozu aizturešanu bija vairākkārt izskanējusi jau Latvijas radio, Drošības policijai steidzami bija jāizdomā aiztu-

nās vai svētku dienās", savu vēstuli nobeidz Iekšlietu ministru. Šī "izsaukšana" vairāk gan atgādina čekas metodes: dienu un nakti, gan brīvdienās, gan darba dienās cīnīties pret iedomātu ienaidnieku, šajā gadījumā – latviešu nacionālistiem. Zinot, ka drošības iestādes ir tikai instruments augstāku varas vīru un sievu rokās, par to nav jābrīnās, jo pēc būtības – tie paši bijušie čekisti un viņu roklaizes pie varas vien ir palikuši.♦

LATVIETIS KĀ DONS KIHOTS PRET OKUPĀCIJAS IEDĒTAJIEM LIELKRIEVU ŠOVINISTIEM

Vita NIKITINA

Š.g. 2.maijā plkst. 12.00, Rīgas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, par jaunu tika uzsākta Ivara Miesnieka (no jauniešu apvienības "Visu Latvijai!") kā prasītāja tiesas prāva pret A/S "Drogas" civilīlietā "Par diskrimināciju uz valodas pamata atzišanu, pieņemšanu darbā un kompensācijas izmaksāšanu", kuru vadīja tiesnešis A. Mihalčenko.

Soreiz lietas izskatīšanu atlīķa, lidz tiks precīzēta prasība, tiks pievienoti papildmateriāli – pierādījumi un jācer, ka parādīsies arī kāds pārstāvis no A/S "Drogas". Ja nākošreiz, t.i., 31.maijā plkst. 13.30 neviens no šīs firmas pārstāvjiem neieradīsies, tad lietu izskatīs pēc būtības bez viņu klātbūtnes.

Mūsu Republikā ir tīk pieprasīts, ka latvietim savā zemē nav pieņemūši, pirms tam veselu mēnesi liekot staigāt pēc intervjū rezultātiem no viena administratīvā pie otra, velkot laiku ar solijumiem. Pēc kāda laika no darba "Drogu" veikalu tīklā atlaida viņa draudzeni

tikai par to, ka viņi viens otru pazina un Ivars bija iesniedzis prasību tiesā. Firmas īpašnieku un vadības attieksmi pret notikušo atspoguļo kaut vai tas, ka tie neuzskatīja par vajadzīgu ierasties uz tiesas prāvu, izrādot kļaujus neieņēmušu tiesību varai, tātad – Latvijai.

Dīvpadsmīt gadi pagājuši, bet viss cīņas darbs par neatkarību jāsāk no jauna, aktualizējas 3. Tautas Atmodas ideāli un tēmas, atkal jākāpj barikādēs, tīkai šoreiz tās ir tribīnes, Drošības policijas un SABA kabineti, tieses zāles un tml. Un viss tāpēc, ka veikli čekisti un materiālo labumu apmāti kangari apmuļkojuši tautu, izmantojot tās balsis un patriotiskas jūtas, *apve-*

duši ap stūri, uzsākot okupācijas režima legalizēšanu ar nelegālo imigrantu (PSRS pilsonu) integrācijas un naturālizācijas politiku, mīkstinot un mīkstinot valsts valodas normas un prasības, pakļauot ES UN Nato diktātam u.t.t. Tas ir rupjā starptautisko tiesību un konvenciju pārkāpums, genocīds pret Latvijas likumīgajiem pavalstniekiem. Tas, ka pirmkārt tiek pārkāpitas likumīgo pavalstnieku cilvēktiesības, tas nevienu *eiro*- un citu *draugu* neinteresē. Un tā tas turpināsies, iekams Latvijas valdība nepieprasīs no Krievijas un citām valstīm, kas to vēl nav atzinušas, okupācijas fakta atzīšanu starptautiskā līmenī, bet, lai tas notiktu, Latvijas tautai tas ir jāgrib un jāpieprasa no savas valdības.

Tas ir mūsu spēkos, jo mums uz to ir **visas** tiesības – pieprasīt un nemēt to, kas mums pienākas.♦

LASĪTĀJAS VĒSTULE DZINTRIM KOLĀTAM

Latvijas radio
generāldirektoram
Dzintrim Kolātam

Godātais Kolāta kungs!

Mūsu toreizējā telefonsaru na, kas kopā ar Jūsu toreizējo taktisko žestu, ka negaidījis līdz pārzvanu Jums, kā bijāt aicinājis, piezvanījāt pats, iemeta cerīgu niansi mūsu šodienas absurdajā sadzīves intrigā. Tādēļ arī gatavojos Jums uzrakstīt, lai vēlreiz par to pateiktos. Kā jau teicu, kādreiz tiešām Jūs cienīju, bet šodien Jūsu mainīšanās uz leju ir nepatīkams pārsteigums daudzīiem latviešiem.

Taču kā attiekties uz jau piemērīto mūsu telefonsaru na, ko ievirzījāt "Rīta rosme" manierē, tā arī nesapro tu. Bet cerot un ticot, ka cilvēki pilnveidojas un arī mai nās uz augšu, kas ir dabisks pilnveides process, pielāvu varbūtību, ka arī Jūs esat spējīgs mainīt reiz kļūdaini iece rēto. Un, ka, varbūt dzili sir di tiešām esat latvietis, kam, kā sacījāt, nebūt nav vienal-

dzīgs tautas liktenis un, ka redzat, kādu neatgriezenisku ļaunumu latviešu tautai nodara lielās okupantu masas klātesamība. Apliecinājāt, ka esat arī pret homoseksuālisma izplatību Latvijā – pret absurdām viendzīmuma "laulībām". Tikai nez kādēļ uzska tāt, ka homoseksuālis nav pederasts. Tad jau varbūt arī vajprātīgais nav garīgi slims?

Ja Kārlis Streips vēlas sau kties par geju – tār ir viņa da rišana, bet nebūt nenošķir vi nu no pederasta. Lai arī cik "cēlskanīgus" apzīmējumus neizdomātu deģenerāti savām perversijām, vienalga – kroplība paliek kroplība, kas izplatīta un legalizēta deģenerē sabiedrību.

Pirms tās "Eiro-epidēmijas" latviešu tautai višmaz neuzspieda tik apkaunojošas perversijas piemēt kā cilvēk tiesību normu.

Var, protams, zaimot Kosmosa Likumus, var uzspīlaut Esības pamatiem, bet šie splāvējā taču it nozēlojami. Ar kādām tad metodēm vērsties pret viņu aprobežoto – kait-

niecisko darbību, ja viņi vēl stāv uz "skatuves" un ieteik mē sabiedrību? Šie nejēgas tācu paši ir noteikuši metodes. Kā zināms, nekas nerodas pats no sevis – visā valda cēloņu un sekū likums.

Lai gan Aivars Gardas kungs ir rakstījis, ka nekādi neesat sniedzis viņam atbalstu, bet visā saņēmis esot no raidījumu no Jums, tomēr būdama vēl mūsu cerīgās sarunas iespaidā, piezvanīju viņam, lai dalītos savos iespaidos un tuvāk nokļūtu patiesībai – vēl jo tādēļ, ka dzirdēju no Jums atziņu, ka Gardas kungam ir cildeni ideāli un sa viesības.

Gardas kungs bija patīkami pārsteigts. Sapratu, ka viņā nav ne vismazākā naida – ne pret Jums personīgi, un ne pret citiem, kuri rok viņam bedri, bet gan bezgalīgas skumjas par cilvēku maziskumu un nespēju kalpot savai tautai, kas arī ir vienīgais goda saglabāšanas garant, un ka viņš ir gatavs tūlīt uz vietas mainīt savu attieksmi gan pret Jums, gan pret jebkuru

savu zaimotāju, ja vien cilvēks ir nokratījis maziskumu un ir gatavs apziņas plašumam.

Bet Jūsu centieni tagad ar "krimināliepēm" nomazgāt savu godu, ko Aivars Gardas kungs it kā esot Jums notrai pījis, "apvainodams" Jūs homoseksuālu aizstāvēšanā, var neatnest cerēto gandarījumu. Jūs paši varat tā sašmucēties, ka atmazgāšanās var būt par grūta.

Un ko tad saka Jūsu favo rīts Kārlis Sterips, ja reiz viņa un viņam līdzīgo "aizstāvēšanā" ir tā sašmucējusi Jūsu godu, ka jāmeklē "krimināltišana"?

Aicinu vēlreiz apsvērt vai personīgo ambīciju stādīšana pāri visam, un mēslu purināšana visas sabiedrības priekšā, kā esat iecerējuši, tieši nešmucēs Jūsu pašu un latviešu tautas godu.

Cerībā uz Jūsu saprātigu mu un ar cieņu,

Steidzīte FREIBERGA

OKUPANTU PRESĒ

Līga KRIEVINA

Veski Segona. 07.05.2002.

"Jaunajai vēsturei, kurā legionāri ir varoni un upuri, bet antifašistiskie veterāni – okupanti, ir loti vāja argumentācija un nepārliecinoši fakti." Raksta *Veski Segona* un paziņo, ka Otrā pasaules kara veterāni viesosies Daugavpils skolās un stāstīs "savu patiesību" par piedzīvojumiem kara laikā. Ar ko gan šāda attieksme atšķiras no padomju laiku pseido vēstures? Komunistu noziegumi pret pakļautajām tautām vēl nav saņēmuši starptautisku nosodījumu, tādēļ arī to gara mantotāji var turpināt izvērst savu fašistisku propagānu pat skolā! Bet Daugavpils domes deputāti. Podkolzina izteicienā tajā pašā rakstā būtu uzverami kā draudi latviešu tautai, jo viņi, "antifašistiski veterānu bēri un paši veterāni netaisās sēdet klusīnām un nolūkoties, kā atkal tiek pārrakstīta vēsture. 9.maijs mums ir un paliks lielās Uzvaras diena." Viņš tikai aizmirsa precizēt – latviešiem tā bija okupantu uzvara pār mūsu tautu.

Panorama Latvii

Avīzē *Panorama Latvii* 13.05.2002. publicētā lasītāja vēstule ir tipisks lielkriev šovinisma paraugs, kurš parāda okupantu naidu pret latviešiem. "Es no visas sirds gribu novēlēt visu kategoriju nacionālrādīkājiem – neaizmirstiet par slāvu etnosa viegli ievainojamo dvēseli un lūdzu jūs vairāk mūs ne saukāt par "iekarotājiem", "kolonistiem", "marginājiem", "mankurtiem", "pret valsti nelojāli noskaņotiem", "okupāntiem" utt. Iesaku iepriekšminētos apzīmējumus iesniegt A.Gardam, lai viņš tos varētu izdot vārdnīcā, kas būtu paredzēta iekšējai lietošanai tikai nacionāli aprobežotām personām. Un lai labāk veiktos pārdošanā, ieteiktu tirgot to kopā ar *Mein Kampf*. Vajadzētu gan pacensties, lai par to neuzzina ESDO."

Tas pats laikraksts 07.05.2002. atklāj, kas: "daži krievu lavījieši uzskata terminu "nacionālā minoritāte" par viņu cienu pazemojošu un apvainojošu terminu. Viņi uzskata, ka krieviem Latvijā jāpiešķir "valsti veidojošās" tautas statuss līdzīgi ka latviešiem."

Savukārt A.Smolakovs uzskata, ka "visiem pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kuri Latvijā bija pierakstīti līdz 1992.gadam, nekaņējoties, bez naturalizācijas jāpiešķir pilsonība, kā arī jāievieš divas valsts valodas – latviešu un krievu. Tas uzlabo attiecības starp latviešiem un krieviem. Ja visi pilsoni zinās divas valsts valodas, mēs sasniegšim augstāku suverenitātes pakāpi. No Latvijā dzivojošajiem cilvēkiem viena trešā daļa ir krievu, tas, ka nav vēl otrs valsts valodas, ir nejēdzība un nepiekājības izrādīšana." (*Panorama Latvii*, 13.05.2002.)

Čas

"Nēgeru" vietā balsos ārzemnieki – izskaidrojums šim virsrakstam, kas nemts no Latvijā iznakošās krievu avīzes *Čas* 16.05.2002. numura ir šāds: ja Latvija iestāsies Eiropas Savienībā, tad spēkā stāsies likums "Par bīvā darbarspēka kustību", un katrs ES pilsonis, kurš Latvijā būs nodzīvojis trīs mēnešus, varēs piedalīties pašvaldību vēlēšanās. Ne jau par latviešu tautas likteni krievvalodīgie satraucas, kad arābi un kurdi sāks vēlēt, piemēram, Rīgas Domi, bet gan par to, ka viņi, "nēgeri" (atvainījums no krievu vārda **negragždan** – nepilsonis) balsot vēl joprojām nevarēs!

Šī pati avīze 17.maijā savas lapas rotā ar smaidoša Saeimas deputāta Jurija Sokolovska attēlu un citē viņa domu graudus: "Man ir radies tads priekšstats, ka daļu sabiedrības pārņēmusi masu psihoze, kuru varētu nosaukt par "valodas sindromu". "Valsts valoda jau tā ir aizsargāta ar atsevišķu likumu, viņiem (vēlētājiem – L.K.) nav par ko uztraukties." Pēc viņa domām, nav nepieciešama TB/LNNK uzspēlētā aktivitāte, cenzoties ieviest pašvaldību vēlēšanu likuma dažādas, ar valodu saistītas normas, jo Saeimai jāizskata daudzi patiešām svarīgi un valstij nepieciešami likumprojekti. Tādās aktivitātēs esot tikai nelietderīga valsts līdzekļu šķērdešana. Rakstu tā autors Sergejs Malahovskis nobeidz ar šādiem vārdiem: "Kā var runāt par lietderību un taupību, ja nacionālai aizskartai to vājākajā vietā. Tas ir – valodas jautājumā, bet ko jūs padomājāt? Kopumā šī jezga ap valodu atgādina interneta datorvīrusu – tas nokļūst jūsu datorā no tīkla, skar visus jūsu failus un automātiski izsūta sevi visiem jūsu kolēgiem, lai arī pie viņiem tas sa strād

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES

PAZIŅOJUMS PAR NATO

Mūsu varneši ir pagalam nobijušies no Latvijas Nacionālās frontes un Aizsargu organizācijas aktivitātēm, jo tās varot Latvijai traucēt iestāties tik visādā zinātīgā morālētiski un tikumiski degradētā organizācijā, kāda ir Eiropas Savienība. NATO izveidota, lai militāri apsargātu un aizstāvētu tādas tā saucamās Rietumu demokrātijas "vērtības" kā homoseksuālisms, bezdarbs, alkoholisms, narkomānija, azartspēles, AIDS, apzinātās degenerācija un tamldzīgas no tiem, kas tās apšauja un pret tām cīnās. Tā ir mūsdienu "Sodomas un Gomoras" militāri politiska organizācija. Kas ir spējīgs, lai atspēko.

Latviešu tautai gadiem ilgi, nepārtraukti un hipnotiskā ritmā ir iestāsti, ka vienīgi iestājoties abās šajās organizācijās tā būs pasargāta no militāra iebrukuma. Atlausīties to apšaubīt. Tā kā pret iestāšanos Eiropas Savienībā ir lielākā tautas daļa, tad šeit to neapspriedsim, ja jau, paldies Dievam, latviešiem attiecībā uz to ir atvērušas acis. Toties par NATO daudzi rūnā kā par vienīgo panaceju.

Vispirms visiem ir jāsaproš, ka ne jau Latvijai ir vajadzīgs NATO, bet NATO ir nepieciešams, lai mēs tajā iestātos, tāču mēs šoreiz skaidrojot savu nostāju, izliksimies, ka no sīrds domājam, ka tikai mums ir vajadzīgs NATO. Patiesībā gan Eiropas Savienība, gan NATO uzvedas līdzīgi negodīgai sieviete, kura sajutusi, ka virietis to grib noprecēt, pirms kāzām izvirza tam savas prasības ar nolūku viņu galīgi paverdināt, tāja pašā laikā sevi dārgāk pārdodot.

1. Tā kā NATO ir arī politiska organizācija, tā jaucas to valstu iekšējās lietās, kuras izsaka vēlēšanos tajā iestāties, protams, arī mūsu valsts iekšējās lietās. Pēdējā visiem zināmā nekaunīgā prasība ir mainīt vēlēšanu likumu. Tikpat bezkaunīgi NATO brīdina – būs vēl arī citas prasības.

2. Jebkura apsardzes firma, noslēdot ligumu par kādas citas firmas apsardzi, nekad nekaunīgi un nelikumi neprerasa mainīt apsargājamās firmas statūtus un programmu. To zinās teikt jebkurš uzņēmējs. Tāpat kā nepieprasīs apsargājamai firmai iestāties apsardzes firmā.

3. Ja NATO neprasītu mūs pieļāgoties viņiem, bet piekrītu Latviju militāri aizsargāt par noteiktu summu gadā, tad Latvijai tāda NATO nostāja būtu daudz pieņemamāka. Tomēr var pajautāt, vai pat pie visstingrākā aizsardzības līguma ar NATO, bet varētu arī neslēgt, jo neviens sveša valsts nebāžīs degunu zemē, kurā dzīvo garā un fiziski stipra tauta, kaut arī skaitliski maza.

4. Protams, NATO mūs aizstāvēs, un to var apgalvot gandrīz simtprocentīgi, pie šādiem vismaz 2 nosacījumiem – 1) mēs būsim pilnīgi piekriti viņu prasībām, 2) Latvijā visa vielākā zemes un citu ipašumu daļa piedērēs ārzemniekiem, citiem vārdiem sakot, ja mēs būsim par viņu vergiem paši savā Tēvzemē. Jā, kārtīgs saimnieks savus kalpus vienmēr aizstāv! Atliek atbildēt uz vienu jautājumu, kas latvieši grib būt savā Dieva dotajā zemē – kalpi vai saimnieki? Taču tas nenozīmē, ka šis saimnieks nevarētu mūs

mierīlīgi, bez svešas valsts intervences, tai pārdot vai uzdavināt. Tādi gadījumi latviešu vēsturē jau ir bijuši. Atcerēsimies, kā Krievijas cars atļāva saimniekot Latvijā vācu baroniem pēc Krievijas un Vācijas abpusējas norunas. Atcerēsimies arī to, kā NATO izveidojušās valstis pārdeva verdzībā Latviju PSRS Tehrānas, Jaltas un Potsdamas konferencēs, kā arī to, kā pirms Otrā pasaules kara šis pašas NATO valstis, kas kopā ar Latviju sastāvēja Tautu Savienībā, nodeva mūs, tīklīdīšo valstu interesēs nebija Latviju aizsargāt. Vai NATO veidojōšas valstis pēkšņi kļuvušas godīgākas, taisnīgākas? Nekas par to neliecinā. Nodevējs vienreiz būs nodevējs vienmēr. Nodevējam neužīcas neviens, arī tas, kura labā nodevība ir izdarīta.

5. Jebkura apsardzes firma, ja tā nepilda savus pienākumus ir spiesta samaksāt sodu, kāds ir paredzēts līgumā, un to piedzīt tā vai citādi ir iepējams.

"Tā kā NATO ir arī politiska organizācija, tā jaucas to valstu iekšējās lietās, kuras izsaka vēlēšanos tajā iestāties, protams, arī mūsu valsts iekšējās lietās. Pēdējā visiem zināmā nekaunīgā prasība ir mainīt vēlēšanu likumu. Tikpat bezkaunīgi NATO brīdina – būs vēl arī citas prasības."

6. Pieņemsim, ka Latvija ir iestājusies NATO, tai ir spēcīgs labvēlīgs līgums, bet agresora iebrukuma gadījumā NATO pārkāpj savus statūtus un līgumu, mūs neaizstāv. Latviju iekaro kāda trešā valsts. Ko tad mēs darīsim? Vai iekaroti, izvaroti, piemānti, noslepkavoti, izvesti un tā tālāk, mēs atradīsim sevi spēkus un iespējas iesūdzēt NATO tiesā un piedzīt zaudējumus? Kura tiesa izskatītu šādu iesniegumu? Tas jau izklausās pēc mēlnā humora!

7. **Jautājums, ko tad darīt? Pašiem apbrūnot gan armiju, zemessardzi, aizsargus, gan visu tautu. Apmācīta karot un apbrūnota tauta, kas cīnās pret agresoru ir neuzvara.** Lūk, tādai tautai būtu iespējas sevi aizstāvēt pat tad, ja NATO lauztu līgumu. Tātad būt vispirms stipriem pašiem! Tad var noslēgt aizsardzības līgumu ar NATO, bet varētu arī neslēgt, jo neviens sveša valsts nebāžīs degunu zemē, kurā dzīvo garā un fiziski stipra tauta, kaut arī skaitliski maza.

8. Līdzība par Dāvidu un Goliātu ir izskaidrojama tā. Dāvids simbolizē **skaitliski** mazu, bet Goliāts lielu tautu un valsti. Lielā valsts (Goliāts) uzbrūk skaitliski mazai valstij (Dāvidam). Skaitliski mazā, bet **garā un fiziski stiprā** valsts drosīgi nostājas pret lielo valsti un uzvar. Sei jāsaprot, ka fiziski stipra skaitliski mazā valsts ir vienīgi samērījamā ar savu lielumu. Dāvids par Goliātu fiziski stiprāk nebijā, gluži otrādi, bet bija garīgi un fiziski stiprs proporcionāli savam augumam. Ar to arī pietiek, lai Goliāts uzbrūkuma gadījumā Dāvids uzvarētu. Kā to saprast?

9. Ja būtu citādi, tad skaitliski mazām tautām būt brīvām un neatkarīgām nekad nebūtu iespējams. Pat tā neielā cilvēces vēstures daļa,

kas mums ir zināma, liecina par pretējo. Tas nozīmē, ka Dievs jeb Augstākais Saprāts, nav svarīgi kā mēs dēvējam to Spēku un Varu, kas vēro un virza visa Kosmosa un Zemes cilvēces evolūciju, katram cilvēkam vai valstij dod tikai tādu pretinieku, ar kuru šī valsts ir spējīga līdzvērtīgi cīnīties un uzvarēt, ar nosacījumu, ka skaitliski mazā tauja tiešām cīnās līdz pēdējam un ir apveltīta ar iepriekšminētajām ipašībām. Somijas karā pret PSRS iebrucējiem somi cīnījās līdz pēdējam un uzvareja, zaudējot daļu savas valsts teritorijas. Vai PSRS nevarēja aizstūt vēl kādas desmit divīzijas palīgā? Lai arī kādus redzamus iemeslus minēs mūsu oponenti, kāpēc tas netika izdarīts, paliek viens galvenais neredzamais iemesls – Augstākā Griba, Kura novērtēja somu tautas cīnu kā apmierinošu un neplēja nesamērīga spēka pielietošanu pret tiem. Līdzīgi Augstākā Griba pasargāja Krieviju no Napoleona, jo

Spēku komandieri lai uzdotu viņiem vismaz dažus ar valsts drošību saistītus jautājumus:

1) Kāpēc Latvija nav līdz šim veikusi obligātas tiesiskas darbības: deokupāciju, dekolonizāciju un debolševīzāciju jeb noziedznieku sodīšanu?

2) Kāpēc Latvijā ir pielaupta lauksaimnieciskās produkcijas ražošanas samazināšanās 2001.gadā 4 reizes salīdzinājumā ar 1991.gadu? Tas nozīmē, ka ārvalsts iebrukuma gadījumā, tai nevajadzētu nemaz šaut, tā vienīkāši nomērētu mūs badā. Izrādās, ka Latvija pati vairs nevar sevi paēdināt.

3) Kāpēc skolās nemāca latviešu tautas nacionālo patriotismu?

4) Kāpēc Latvijā nav savas kara rūpniecības, kas ražotu vismaz strēlnieku ieročus un patronas?

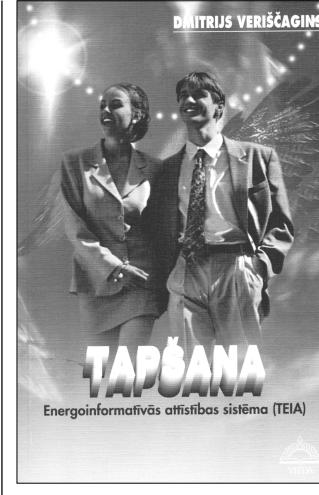
5) Kāpēc Latvijā pēc PSRS sabrukuma nepalika tā kara tehnika daļa, kas atradās Latvijā, ko latvieši visus 50 okupācijas gadus apmaksāja un uzturēja kopā ar visu parazitējošo okupantu armiju par savu naudu? Šī jautājuma noskaidrošanai jāizsauc arī 90.gadu sākuma valsts vadītājus. Kāpēc pret viņiem līdz šim laikam vēl nav ierosināta kriminālliepta?

Varbūt visas iepriekšminētās darbības jeb, citiem vārdiem sakot, noziedzīga bezdarbība ir latviešu tautas interesēs?

Latvijas Nacionālai frontei ir zināms, ka visās sabiedrīsās dzīves jomās, tājā skaitā arī valsts drošības iestādēs, armijā, zemessardzē, prokuratorā, tiesu sistēmā, augstākajā ierēdniecībā un citur strādā latviešu tautas ideāliem uzticīgi, Latvijas deokupāciju, dekolonizāciju un debolševīzāciju alkstoši cilvēki. Daudziem vēl nepietiek drosses sevi atklāti apliecināt. Taču neviens nedrīkst aizliegt katram latvietim pildīt savu vissvētāko pienākumu – kalpot latviešu tautas ideāliem un interesēm. To var darīt pat šajā latviešu tautai tīk nelabvēlīgo apstākļu un likumu atmosfērā, kuru radījuši mūsu pašu kangari. Tikai stādot vienmēr un visur latviešu tautas intereses savā zemē augstāk par visu, mēs panāksim apstākļu un likumu izmaiņu par labu latviešu tautai. Atcerēsimies, ka kalpot saimniektautas interesēm tās etniskajā dzimtenē nozīmē kalpot Vispārīgam Labumam, visai cilvēcei. Rūpēties par svešu klaidoņu un vēl jo vairāk – okupantu interesēm ir pretlikumīgi un absurdī.

Latvijas Nacionālā fronte aicina visus latviešus atgūt un audzināt savu pašciešu un apzināties savas tiesības. To palīdzēs izdarīt varonīgo latviešu tautas meitu un dēlu sarakstītās grāmatas "Nevienam mēs Latviju nedodam", "Tautu tiesības", "Par Latvijas dekolonizāciju", "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts".

Tikai apgūstot tajās paustās gudrības, mēs atmodisimies no hipnotiskā miega, un gluži kā Sūnu ciema iedzīvotājai saprātīsim, ka ne Laimes Lācis, ne Eiropas Savienība, ne NATO mums palīdzēs, bet vienīgi mēs paši sev varam palīdzēt un palīdzēsim. Sākumā paļaušimies tikai uz pašu spēkiem, nemītīgi vairojot tos, tad arī Dievs mums palīdzēs. ♦

Dmitrijs Veriščāgins

TAPĀNA

Autors piedāvā energoinformatīvās attīstības sistēmu (TEIA) – vienotu harmonijas un veselības sasniegšanas sistēmu. Šī grāmata ir otrā sērijā, kas iepazīstina lasītāju ar unikālo TEIA sistēmu, ko izstrādājusi krievu pētnie-

ku grupa jau 20.gadsimta atsāņodesmitajos gados visstārkās slepenības apstākļos. Kādu laiku tā nevarēja rasts ceļu pie plaša lasītāju loka: daudziem tautas masu vadītājiem – politiķiem, augstākā ranga ierēdņiem un pat valsts vadītājiem – vienmēr bija neizdevīgi, pat ne vienkārši neizdevīgi, bet gan bīstami kaut arī mājienu apliecināt pilsonu pastības brīvības valstī, kas bija atdota valdošajām aprindām izlaupīšanai. Īstā brīvība taču ir iekšējā brīvība, nevis ārējā, ārīšķīgā brīvība, tā, kura tiek deklarēta caur un cauri melīgajā konstitūcijā. Īstā brīvība – tā ir gara brīvība, domu un rīcības brīvība.

D.Veriščāgina grāmata būs labs palīgs tiem, kuri vēlas iemantot stipru veselību un ir gatavi izmantot metodes, ar kuru palīdzību var aktīvi piešaistīt laimīgu apstākļu sakritību, panākt visu savu vēlmju īstenošanos un gūt panākumus dzīvē.

LATVIEŠI!

Mudināsim okupantus aizbraukt no Latvijas ātrāk, pirms vēl nav pieņemts likums par Latvijas dekolonizāciju! Mums atbrīvosies daudz ērtu dzīvokļu un labu darbavietu. Kamēr īpašumu attiecības vēl nav sakārtotas, visi okupanti nelikumīgi iegūtos īpašumus var pārdot, bet par saņemtājiem līdzekļiem iekārtoties uz dzīvi etniskajā dzimtenē.

Latviešu pienākums ir aicināt un kategoriski norādīt uz esošajām iespējām jau tagad repatriēties!

Atkārtojam 1.numurā publicēto informāciju par vienu no organizācijām, kuras palīdzību var izmantot okupanti. **SAVIENĪBA-1**, ko vada **Nikolajs Gromovs**, palīdz repatriantiem iekārtoties Krievijā.

Adrese: **Rīga, Artillerijas ielā 65a - 301**
tel. **6540145**
Pēterburgā: +7 812 9205300

LATVIEŠU SIEVIEŠU SAŠUTUMS

Televīzijas programmas "Vremena" vadītājam **Vladimiram Pozneram**

Atsaucoties uz Jūsu uzstāšanos Latvijas televīzijas kanāla TV 5 un programmā "Vremena", mēs, latviešu sievietes, prasām, lai Jūs, Vladimir Pozner kungs, atvainojaties Latvijas Nacionālā frontes priekšsēdētājam Avaram Garādam personiski par nepamatoto un provokatorisko viņa piešķiršanu fašistam. Jūs nekautrējāties, būdams Latvijas viesis, apsaukāt latvieti patriotu par šovinistu. Vai varbūt Jūs savas labās manieres bijāt atstājis Maskavā, vai arī Jums tādu gluži vienīkāši nav? Pie mums tādus sauc par nekauņām vai bezkauņām. Bet kā pie Jums? Spriedet pats – Jūs ierodāties ciemos svešā zemē un apsaukātās, pamācāt vietējo tautu, kā tai vajadzētu dzīvot. Ar kādām tiesībām? Uz kāda pamata? Tādējādi Jūs parādījāt, ka vecie laiki, kad tēvoči no Maskavas uzspieda latviešiem savus norādījumus, turpinās. Iznāk, ka Jūs izliekaties par demokrātu, bet dvēselē esat visiņākais kolonists un šovinists, kas nekaunīgi piekārēties svešām ipāsumam. Kā patriotismu var jaukt ar fašismu?

Latvija dedzīgi vēlas nokratīt vienu no fašisma veidiem, kāds ir lielkrievi šovinisms, kas dzīli iesaknējies Latvijas iedzīvotājā krievvalodīgajā daļā un arī personiski Jūsos. Atšķirību starp fašismu un patriotismu nespēj saprast tikai mulķi un negrib saprast – nelieši.

Latviju, neapšaubāmi, bija

okupējusi PSRS (Krievija). Tāpēc visi tie, kas šeit ieradās pēc 1940.gada 17.jūnija iebrukuma, ir nelegālie imigranti (svešas, nodevīgas valsts – PSRS pilsoni), kolonisti, okupanti. Vai tad prasība par starptautisko noziedznieku repatriāciju ir fašisms? Tas ir absurdūs tā spriest, jo šādu repatriāciju paredz starptautiskās konvencijas, normas un citi dokumenti.

Krievijai tagad vairāk nekā jebkādā vajadzīgi šie "pazudūtie dēli un meitas", bet Latvija var tai dot uzreiz vienu miljonu(!). Latvijā kļūs vieglāk elpot, bet Krievijai šos cilvēkus atgūt būs izdevīgi.

Nevajag